

இசைமணியின் பக்திப் பாமாலை

பாகம் ஒன்று

காங்கா
காவேரி
வெளியீடு!

Acc no:-
35796

இசைமணியின் பக்திப் பாமாலை

பாகம் ஒன்று

3-6

இசைமணி டாக்டர்

சீர்காழி எஸ். கோவிந்தராஜன் அவர்கள்

இசைத்தட்டில் பாடியுள்ள

பக்திப் பாடல்கள்

குமரிப்பதிப்பகம்

ஐந்தெழுத்து

துன்பமின்றி இன்பமாக வாழ வழி

செல்வம் சேர்ந்தது எப்படி?

வாரியாரின் நல்வாழ்வுக் கட்டுரைகள்

பிறனிப் பயனை பெறுவது எப்படி?

வாழ்க்கையில் முன்னேற வாரியார் பதில்கள்

முக்தி அளிக்கும் முருக நாமம்

தியாகராஜா

மகளிர் மாண்பு

மனம்போல் வாழ்வு

வெளியீடுவோர் : குமரிப் பதிப்பகம்.

8, நீலா தெற்குவீதி.

நாகப்பட்டினம்-611 001.

விலை ரூ. 15.00

கங்கா-காவேரி வெளியீடு

முதற்பதிப்பு : ஏப்ரல்-1989

பதிப்பாளர் : புத்தகப்பித்தன்

அட்டை அமைப்பு : டாக்டர் உபால்டு

அட்டை அச்சு : சுரேஷ் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை-13

புத்தக அச்சு : குருகுலம் அச்சகம்
வேதாரண்யம்

முருகா!

திருமுருக

கிருபானந்தவாரியார் அவர்களின்

ஆசியுரை

உலகிலே உள்ள பலரும் பலவிதமான கருத்து வேறுபாடு உள்ளவர்கள். ஆனால் சுகம் வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் எங்கும் எக்காலத்திலும் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. சுகம் எதனால் வரும்? பொன்னாலும், பொருளாலும் சுகம் எய்தாது. மனம் ஒடுங்கினால் சுகம் கிட்டும். “சும்மாவிருப்பதுவே சுகம்” என்று ஞானிகள் நவின்றனர்.

மனம் அடங்க வழி யாது? இசை மூலம் மனம் ஒடுங்கும். இசையென்ற பொன் கம்பியில் பதினாயிரம் பேர்களின் உள்ளங்களைக் கோத்துவிடலாம்.

சராசரங்களை எல்லாம் இசைவீப்பது இசை.

இசையால் பாம்பு, பசு, சிசு முதலிய அனைத்தும் ஒன்றுபட்டு உவக்கும்.

இசை, சொல்லோடு தொடர்கின்றபோது பக்தி வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றது. “தமிழோ-டிசை பாடல் மறந்தறியேன்” என்கின்றார் அப்பர் அடிகள்.

இசையால் இராவணன் உய்வு பெற்றான்.

இசைஞான வேந்தராகிய திரு. சீர்காழி கோவிந்த ராஜன் அவர்கள் பலகாலும் பாடிய பாடல்கள் இசைத்தட்டில் வெளிவந்தன. அவைகள் இப்போது நூல்வடிவில் வெளிவருகின்றன. இதனை எல்லோரும் ஒதி உய்வு பெருக. இசைஞான வடிவாய் எந்தை கந்தவேள் கருணை துணை புரிக.

நேரிசை வெண்பா

வாழி இசைப்பாடல் வாழி இசைவாணர்
வாழி இசைச்செல்வம் மாநிலத்தில்—வாழி
குணமாரும் சீர்காழி கோவிந்த ராஜன்
உணர்வுடனே என்னும் உவந்து.

அன்பன்

கிருபானந்தவாரி

பூரணைத் தன் னா 2 லு யான் திடும் களை
 பூரணை கற்பு கதைய ~~பூரணை~~
 பூரணை ~~பூரணை~~ வடும் வத் ததவடும்
 1 த்திர சம்பத் தவடும் சத்திதடும்
 தத்திதடும் தான்.
 1984 பி.ம. 2 லு யான் திடும் களை
 பூரணை கற்பு கதைய ~~பூரணை~~

துணைவேந்தர்

மதுரை-2

20-4-1971

அணிந்துரை

3-6

திரு. இசைமணி சீர்காழி எஸ். கோவிந்தராசன் அவர்கள் பக்திப் பாடல்களைப் பாடித் தமிழகத்தில் பலருடைய உள்ளங்களையும் கவர்ந்தவர். அவருடைய வாழ்விலும் பக்தியும் பண்பாடும் வேருன்றி உள்ளன. அவர் விரும்பிப் பாடியுள்ள பக்திப் பாடல்கள் உருந்தூர்ப்பேட்டை திரு. சண்முகம், திரு. கீதப் பிரியன், திரு. எழில்மணி, திரு. வாலி முதலான அறிஞர் பலரால் இயற்றப்பட்டவை. இசைமணியின் பக்திப் பாமாலை என்னும் இந்த நூலில் அந்தப் பாடல்கள் அனைத்தும் தொகுத்துக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இக்காலத்து அறிஞர்களின் பாடல்களோடு ஆழ்வார், நாயன்மார் பாடல்களும் திருப்புகழ் முதலியனவும் இராமலிங்க சுவாமிகளின் அருட்பாவும் இடம் பெற்றுள்ளன. இசைத்தட்டுகளின் வாயிலாகவும் வானொலியின் வாயிலாகவும் பாடல்களைத் திரு. சீர்காழி அவர்கள் பாடக் கேட்டு உருகிய நெஞ்சங்கள் அவற்றை இந்த நூலின் வாயிலாகக் கற்றுணரவும் வாய்ப்பு நல்கப் பெற்றுள்ளது. ஆகவே இந்தநூல் பயனுள்ளதாக விளங்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மு. வரதராசன்

கலைஞர் திரு. ஏ. பி. நாகராஜன் அவர்கள்

பாராட்டுரை

பக்திப் பாடல்களைப் பாடுவதில் தமிழகத்தில் திலகமாய் விளங்கி வரும் இசைமணி சீர்காழி கோவிந்தராஜன் அவர்கள், இசைத்தட்டில் பாடியுள்ள பக்திப் பாடல்களை யெல்லாம், புத்தக வடிவில் தொகுத்து, “இசைமணியின் பக்திப் பாமாலை” யாக ஞானசிவம் வெளியீடு நமக்கு அளிக்கின்றது.

இசைமணியின் இசைக்குத் தலை அசைக்காதவர்களே இருக்க முடியாது. அதிலும் குறிப்பாக முருகன் மேல் அவர் பாட ஆரம்பித்து விட்டால், கேட்போர் அனைவரும் உள்ளம் உருகிப் போவார்கள். “நீயல்லால் தெய்வமில்லை” என்று அவர் முருகன் மேல் பாடிய பாட்டைப்பற்றி, இன்றும் இசைமணியை எங்கு சந்தித்தாலும், முதலில் அதை ஒருமுறை அவரை பாடச்சொல்லி விட்டுத்தான் பிறகு விஷயங்களைப்பற்றிப் பேச ஆரம்பம் செய்வோம்.

முருகனின் அருளே அவருக்குண்டு. எப்படியெனில், “கந்தன் கருணை” என்ற படத்தில் அவர் நக்கீரராக வேடம் ஏற்று “அறுபடை வீடு கொண்ட திருமுருகா” என்று ஒரு பாட்டுப் பாடியுள்ளார். அந்தப் பாட்டு ஏழரை நிமிடப் பாட்டு. சாதாரண

மாகத் திரைப்படத்திற்கு, முன்றரை நிமிடத்திற்குள் ஒரு பாட்டைப் பதிவு செய்வதுதான் வழக்கம். அப்படி முன்றரை நிமிடத்திற்குள் பதிவு செய்யப்படும் பாடல்கூட பல முறை எடுத்தபின்தான் திருப்தியாக அமையும். ஆனால் ‘கந்தன் கருணை’க்காகப் பதிவு செய்யப்பட்ட, ‘அறுபடை வீடு கொண்ட திருமுருகா’ என்ற ஏழரை நிமிடப் பாட்டை ஒரே முறையில், திருப்தியாக, ஒலிப்பதிவுக்காகப் பாடி முடித்தார் என்றால், முருகனைப் பாடும் அவருக்கு முருகனின் அருள் பூரணமாக இருக்கிறது என்பதற்குச் சம்பவம் வேறில்லை.

சாதாரணமாக ஒரு பாடலைப் பாடுவது வேறு. பக்தியோடு அதைப் பாடுவது வேறு. இராமலிங்க அடிகளார்கூட மாணிக்கவாசகரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, “வான் கலந்த மாணிக்கவாசகா நின் வாசகத்தை நான் கலந்து பாடுங்கால்...” என்று பாடுகிறார். பாட்டை வெறும் பாடலாகப் பாடுவது வேறு .. இரண்டரக் கலந்து பாடுவது வேறு... அஃதபோல தமிழ்க் கடவுள் முருகனைப்பற்றிப் பாடும்போது கேட்போர் மனம் உருகும்படி பாடுவதில் இசைமணிக்கு நிகர் இசைமணியேதான்,

அண்மையில் நாங்கள் வெளியிட்ட “திருமலை தென்குமரி” என்ற திரைப்படத்தில் இசை பாடுவோர் பாத்திரத்திலே நடித்து ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான பக்திப் பாடல்களைப் பாடினார். அதை இன்றும் என்றும் எங்களால் மறக்கவே முடியாது. அதிலும் குறிப்பாக “திருப்பதி

மலை வாழும் வெங்கடேசா” என்ற பாடலும் “கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும்” என்ற அபிராமிப் பதிகப் பாடலும் இன்றும் என்றும் எங்கள் காதில் ரீங்காரம் செப்துகொண்டே இருக்கும். இசையில் தன்னிடம் திறமைகள் ஏராளமாக இருந்தும், அடக்கத்தோடு—பணிவோடு பழகும் பண்பைப் பெற்றவர், நட்புக்கு நல்லவர். ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்தவர். திரையுலகிலும், மேடைக் கச்சேரியிலும் தனக்கென்று ஒரு தனி பாணியை வகுத்துக்கொண்டு, அதில் நிரந்தரமான வெற்றியைக் கண்டு வருபவர். பல தமிழறிஞர்கள் எழுதிய பாடல்களைப் பாடி, பாடல்களுக்கும், பாடல்கள் எழுதிய ஆசிரியர்களுக்கும் புகழைத் தேடித் தந்தவர்.

இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான பக்திப் பாடல்களைப் பாடி, அவையும் புத்தக ரூபத்தில் வரவேண்டும். திரை உலகிலே அவரது சேவை சிறந்து விளங்க வேண்டும். பல்லாண்டு மனை—மக்களோடு வாழ்ந்து இசை உலகிற்கு இசைமணியாய்—இசை ரத்தினமாய் விளங்கி பக்திப் பாடல் திலகமாய் பன்னெடுங்காலம் இசை உலகிற்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமாய் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

வணக்கம்.

ஏ. பி. நாகராஜன்

தமிழோடு இசை பாடி நாளும், இறைவனைப் பணிந்தேத்திய திருஞான சம்பந்தர் பிறந்த சீர்காழிப் பதியிலே 1933-ஆம் ஆண்டில் பிறந்த திரு. சீர்காழி கோவிந்தராசன் அவர்கள் பண்ணோடு பிறந்து, பாட்டோடு வளர்ந்த பாங்குடையர். தம் பதினைந்தாம் வயதிலேயே இசையரங்கு ஏறியவர். எண்ணமும், பேச்சும், எல்லாமும் இசை வடிவாய் இயங்குபவர். தனது சிறிய தகப்பனார் 'சினிமா உலகம்' ஆசிரியர் பண்டித திரு. பி. எஸ். செட்டியார் அவர்களின் துணை கொண்டு கலை உலகு நுழைந்தவர். வேயங்குழல் வேந்தர், திருப்பாம்புரம் சுவாமிநாதப் பிள்ளை அவர்களின் மாணவராய், இசை நுணுக்கம் யாவும் முறைவர ஆய்ந்து, கருநாடக இசைக் கல்லூரியில் முற்றக் கற்றுத் துறைபோய் பெருமகனார். தமிழிசைச் சங்கம் இவருக்கு 'இசைமணி'ப் பட்டம் வழங்கிற்று. இளம் வயதிலேயே இசைப் போட்டியில் வென்று மூதறிஞர் இராஜாஜியின் பரிசையும், பாராட்டையும் பெற்றவர். விழுப்புரம் முத்தமிழ் மன்றம் 1960-ஆம் ஆண்டில் 'ஏழிசை அரசர்' என இவரைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தது. பிறந்தமண், நகரவை 24-1-71 அன்று இவருக்கு விழா அமைத்துப் பெருமை தந்தது. இசைமணியின் பெயரால் மன்றங்கள் கண்டு இசை வளர்ப்போர் எண்ணிலர். இவர்தம் பெருமை விரிக்கின் பெருகும். தொகுப்பின் எஞ்சும்.

இசைமணி அவர்கள் நாள்தோறும் இசையரங்கு களில் தேனொழுகப் பாடும் தித்திக்கும் செந்தமிழ்ப்

பாக்களை—குறிப்பாகப் பக்திப் பனுவல்களை—நாடும் ஏடும் நாடுவன. இசைவல்ல இளைய பரம்பரை அவ் இனிய பாடல்களை இசை நிகழ்ச்சிகளிலும், இசைத் தட்டுகளிலும் கேட்டுக் கேட்டுப் பயில்வது உண்டு. சில பாடல்கள் பிற வெளியீட்டாளர் வாயிலாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றன. எனினும் அவர் இதுவரை பாடிய பாடல்கள் முழுமையாகவும், செம்மையான பதிப்பாகவும் வெளிவரவில்லை என்ற ஏக்கம் தமிழிசையாளர்க்கு இருந்தது. அக்குறையை நீக்கும் வகையில் பலநாள் முயன்று இசைமணி அவர்களுக்கு ஓய்வு கிடைக்கும் போதெல்லாம் அணுகி, பாடல்களைப் பெற்று முறைப்படுத்தி அழகிய பதிப்பாக—“ஞானசிவம்” முதல் வெளியீடாக—உங்கள் முன் பணிவன்புடன் படைக்கிறோம்.

“இசைமணியின் பக்திப் பாமாலை” எனும் பெயர் பெற்ற இந்நூலுக்கு ஆசியுரை அளித்த அருள்மிகு. திருமுருக. கிருபானந்த வாரியார் அவர்களுக்கு எம் பணிவான வணக்கம். அணிந்துரை வழங்கிய மதுரைப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ. அவர்களுக்கும், பாராட்டுரை வழங்கிய திரை உலக மேதை, அருட்செல்வர், கலைஞர், ஏ. பி. நாகராசனார் அவர்களுக்கும் எமது அன்பு வணக்கங்கள். பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட ஒப்புதல் அளித்து உதவிய சுவிரூர் பெருமக்களுக்கு எம் உளங்கனிந்த நன்றியும் வணக்கங்களும்.

சென்னை-28 }
30-4-71 }

தங்கள்:
சிவ. சண்முகம்

சென்ற ஆண்டு மார்ச் மாதம் மதுரை சிவானந்த வித்யாலய பத்தாவது ஆண்டு விழாவில் திரு T. K. நாராயணன் அவர்கள் எழுதிய சிவானந்தரின் சிந்தனைச்சுடர் என்ற நூலை வெளியிட நான் மதுரை சென்றிருந்தேன்.

அது சமயம் திருவள்ளுவர் பேருந்து நிலையத் தில் உள்ள திருமலை புத்தக நிலைய நண்பர் திரு அண்ணாமலை அவருடைய தந்தையார் திரு குப்புசாமி செட்டியார் அவர்களை எனக்கு அறிமுகம் செய்வித்தார். அவர் ஒரு நல்லபக்தர். முன்னாள் கூடலழகர் பெருமாள் கோவில் தர்மகர்த்தா, கிருபானந்தவாரியார் சுவாமி களின் அன்பர். அவரை சந்தித்து உரையாடிக்கொண்டிருந்தேன்.

கூடலழகர் கோவிலில் திருப்பள்ளி அறைஅமைத்து அதன் திறப்பு விழாவுக்கு வாரியார் சுவாமிகளை விரிவுரை ஆற்ற கேட்டுக் கொண்ட போது வாரியார் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த விழாவில் தாலாட்டு பாட்டிசைக்க இசைமணி டாக்டர் சீர்காழி கோவிந்தராஜனை அழைக்க வேண்டுமென்றாராம். திரு. குப்புசாமி செட்டியார் அவர்களும் அதன் படியே ஏற்பாடு செய்துவிழாவைச்சிறப்பித்ததாகச் சொன்னார்.

இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் வாரியார் சுவாமிகளுக்கும் சீர்காழி அவர்களுக்கும் எவ்வளவு தூரம் நெருங்கிய உறவு இருந்தது என்பதைக் கூறவே. இந்த நிகழ்ச்சி உரையாடல் நடந்து நான் ஊர் வந்து சிலநாட்களில் சீர்காழி அவர்கள் காலமாகி விட்ட அதிர்ச்சிச் செய்தியைக் கேட்டு துயரத்தில் ஆழ்ந்தேன். என்னுடைய துக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள வாரியார் சுவாமிகளுக்கு கடிதம் எழுதினேன். இந்த உலகில்

பெரியோர்களை விட்டால் நமக்கு வேறு வழி ஏது? அவர்கள்தானே நமக்கு கண்கண்ட தெய்வமாக இருக்கிறார்கள், மனம் சற்று அமைதி அடைந்தது.

நீண்ட நாட்களாகவே இசைமணியின் பக்தி பாமாலை யை புத்தகமாக வெளியிட வேண்டுமென்று எனக்கொரு ஆசை, அதை ஒவ்வொரு நூலகத்திலும் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும், பள்ளி மாணவர்களையும், மாணவிகளையும் படிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசை. இந்த இளம் தலைமுறை தெய்வீக உணர்வு பெற்றால் நாடு நலம் பெறும் அல்லவா? வளம் கொழிக்கும்ல்லவா?

ஒரு சமயம் சீர்காழிக்கு வாரியார் சுவாமிகள் விரிவுரை ஆற்ற வருவதாக செய்தி அறிந்து சீர்காழி சென்றிருந்தேன். வாரியார் சுவாமிகள் இசைமணியின் இல்லத்தில் தங்கியுள்ளதாகக் கேள்விப்பட்டு அங்கு சென்றேன். ஒரு நாள் முழுவதும் இசைமணி அவர்களின் இல்லத்தில் வாரியார் சுவாமிகளுடன் தங்கிவந்தேன். இப்படி வாரியார் சுவாமிகள் மூலம் மனத்தளவில் இசைமணியின் உறவை பலப்படுத்திக் கொண்டேன்.

அதன் பிறகு டாக்டர் சீர்காழி கோவிந்தராஜனின் செல்வகுமாரர் டாக்டர் திரு. சிவ சிதம்பரம் அவர்கள் சிக்கல் சிங்கார வேலவர் கந்த சஷ்டி விழாவில் கலந்து கொள்ள வந்திருந்தார். அப்போது சந்தித்து என் ஆவலை வெளியிட்டேன். அகமகிழ்ந்து தன் தந்தைக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைப் பற்றி என்னிடம் சொன்னார் என்ன செய்வது என்று தெரியாது குடும்பத்தினர் எல்லோரும் வாரியார் சுவாமிகளிடம் கதறி அழுத பொழுது சுவாமிகள் ஆறுதல் சொல்லி இனி தந்தைக்கு மகன் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை விளக்கினார்.

அவருடைய பெயரும் புகழும் மங்காதிருக்க இசை மணியின் இசைத்தொண்டை இன்னிசைச் செல்வன் டாக்டர் திரு. சிவ. சிதம்பரம் அவர்கள் தொடர்கிறார்.

காலை முழுதும் மருத்துவத்தொழில். மாலை முழுதும் தமிழிசைப்பாடி சீர்காழியின் ரசிகர்களைக் களிப்பிக்கிறார். இந்த முதலாண்டின் நினைவு நாளில் பக்திப்பாமாலையை இரண்டு பகுதிகளாக வெளியிடுகிறேன். வரும் ஆண்டில் மேலும் இரண்டு நூல்கள் வெளிவரும். அன்பர்கள் ஆதரவு அளித்து சீர்காழியின் புகழ் மங்காது நாட்டில் நாளும் இசை வளர்ப்போம்.

உங்கள்.

புத்தகப்பித்தன்

(தோ. ந. வீரராகவன்)

147 to 150

- 1) 2 குந்திங்கை ஊர் அம்ம. வக்ஷ. 1 to 58
- 2) தீர்த்தவன் " 65 to 83
- 3) எழுந்தரை " 85 to 92
- 4) வரம் " 93 to 96 + 15
- 5) எழுந்தரை " 97 to 104
- 6) பல்லடம் லாண்ட் டிப் " 105 to 109
- 7) மீனார்க்கீஸ்வரன் " 110
- 8) ஜெயங்கொண்டி " 111 to 112
- 9) ஜெயங்கொண்டி " 113 to 116
- 10) எம். ஜெயங்கொண்டி " 117 to 119
- 11) ஜெயங்கொண்டி " 120
- 12) இளங்குமரன் " 121 to 125

பாடல்களின் பக்கங்கள்

எண்	பாடல்	பக்கம்
1.	விநாயகனே வினை தீர்ப்பவனே	1
2.	கணபதியே வருவாய்	2
3.	ஓம் எனும் பிரணவம்	3
4.	வேலவனுக்கு மூத்தவனே	4
5.	முன்னை முழுமுதலே	5
6.	ஞால முதல்வனே	6
7.	வாக்கு தரும் நல் வாழ்வு தரும்	7
8.	உள்ளமெனும் கோயிலிலே	9
9.	பழனிமலை முருகா	11
10.	ஆயிரம் போற்றி	12
11.	சிந்தை செய்வாய்	13
12.	நெஞ்சிருக்கும் வரை	15
13.	வரம் தருவாய்	16
14.	வேலிருக்கையில்	17
15.	நீயல்லால் தெய்வமில்லை	19
16.	உள்ளமெல்லாம் அள்ளும்	20
17.	மால் மருகன் மனம் வைத்தால்	21
18.	காலை இளங்கதிரில்	23
19.	அருணாகிரி பரவுதிரு	24
20.	தணிகை என்றால்	25
21.	என்றும் இளையவனே	26
22.	கந்தன் எழில் காண	27
23.	சந்தனம் மணக்கும்	29
24.	எதுவந்தால் தானென்ன ?	30

13. செ. அந்தாள் xiv

14. புனை அங்குலத்துடன்

பக். 126.

பக். 127+128

எண் பாடல் பக்கம்
16. நான்காவது பகுதி 132

25.	பழனி முருகனை	...	31
26.	வேலெடுத்து	...	33
27.	அலை வந்து குதித்தாடும்	...	35
28.	செல்வ முத்துக் குமரன்	...	36
29.	ஆறுமுகம் இருக்க	...	37
30.	நெஞ்சம் அன்புப் பழனிமலை	...	38
31.	ஒருநாள் உன் திருக்கோயில்	...	39
32.	வெற்றிவேல்	...	40
33.	பாடி முடியுமா ?	...	41
34.	முருகன் என்று அழைத்தாலென்ன ?	...	42
35.	கலைகள் எல்லாம் அள்ளித் தருபவனே	...	43
36.	ஐயை இருக்கும் இடம்	...	44
37.	மங்களம் அருள்வான்	...	45
38.	சிவகங்கைக் கரையினிலே	...	46
39.	அவள்தான் அனைத்தையும்	...	47
40.	பார்த்த சாரதி	...	49
41.	நாராயணா நமோ நாராயணா!	...	50
42.	தாரணி போற்றிடும் ஆரணங்கே	...	53
43.	தாய்த் தமிழே	...	54
44.	மார்கழிப் பனித்துளி	...	55
45.	வான வெளியினில்	...	56
46.	நீயே நெஞ்சின் ஆலயம்	...	57
47.	இன்றொரு கவிதை	...	58
48.	நான் என் செய்யும்? — கந்திரவன் பாடல்	...	59
49.	தேனோழுது செந்தமிழ்	...	61
50.	குருநாதா முருகா	...	62
51.	வேல் விருத்தம் — விரேலன் - கந்திரவன்	...	63
52.	அருட்பா — அப்பா நான் வேண்டுகிறேன்	...	64
53.	சரவணபவகுகா	...	65

17. 15-வது பகுதி XV - பக்கம் 133

பாடி பாடி

" 136

கந்திரவன் பாடி 11 135

54.	நீல மயில்மீது	...	66
55.	ஆதாரம் என்றும் நீதானே	...	67
56.	எங்கெல்லாம் தேடுவதோ?	...	68
57.	மலைகளெல்லாம் காணும்போது	...	69
58.	குறையேதும் இல்லை ஐயா	...	71
59.	வள்ளிக் கணவன்	...	72
60.	வந்தனை செய்து	...	73
61.	கந்தனுக்கு உந்தனையே	...	74
62.	பரங்குன்றத்தனில்	...	75
63.	அழகெல்லாம் ஓர் உருவாம்	...	76
64.	மலைமீதிலே காணலாம்	...	77
65.	பன்னிரு விழிகளிலே	...	79
66.	தந்தைக்கு குருவாகி	...	80
67.	முருகன் திருமால் மருகன்	...	81
68.	காரணப் பெயர் கொண்ட	...	82
69.	தீராத வினை தீர்க்கும்	...	83
70.	அபிராமிப் பதிகம் - கையாடல்கள் மீதும்..	...	84
71.	முருகா உன் பாட்டெல்லாம்	...	85
72.	உனைப் பாடும் பணியொன்று	...	86
73.	தமிழான உருவம்தான்	...	87
74.	முருகா உன் அருகே	...	89
75.	தணிகைமலைப் படிகளெல்லாம்	...	90
76.	சிந்தையெல்லாம்	...	91
77.	ஆறுதலை வழங்கும் ஆறுதலை	...	93
78.	வண்ணமயில்	...	94
79.	மயிலாக நான் மாறவேண்டும்	...	95
80.	தெய்வமே-தமிழ்த் தெய்வமே	...	96
81.	முன்னின்று காக்கும்	...	97
82.	ஆடும் மயிலோடு	...	98
83.	அன்புக்கொரு தெய்வம் நீ	...	99

84.	வானச் சுடரொளியில்	...	100
85.	நினைக்க நினைக்க	...	101
86.	ஒயிலோடு மலராகும்	...	102
87.	வாழ்க வாழ்க தமிழே	...	103
88.	சொல்லில் அரும்சுவை	...	104 -
89.	பழகு தமிழில்	...	105
90.	ஆறெழுத்தில் பேரெடுத்த அழகன்	...	106
91.	முத்தமிழும் முருகனும்	...	107
92.	சரவண பவ என்று	...	109 -
93.	புள்ளி மயிலேறி	...	110
94.	புன்னகை புரியும் சண்முகன்	...	111
95.	திருமுருகா! ஒருமுறை வா!	...	112
96.	ஒரு பாடல்	...	113
97.	அழகான மயிலாட	...	114
98.	மாலவன் என்றாலும்	...	115
99.	வேலைப் பிடித்தவனே	...	117
100.	அன்பே உருவாய்	...	119
101.	கண்ணே நீ	...	120
102.	நீயே என் வாழ்வுக்கு	...	121
103.	ஆண்டியாய் நின்றாலும்	...	122
104.	தமிழுக்கு அவன்தான் தலைவன்	...	123
105.	அடித்தாலும் அணைத்தாலும்	...	125
106.	ஆறுமுகனே கண் பாரு குகனே	...	126
107.	முதல் வணக்கம்	...	127
108.	பால முருகன்	...	128
109.	வணக்கம் செய்வோம்	...	129
110.	எந்தநிலை வந்தாலும்	...	130
111.	அன்பு மணம் பரவும்	...	131
112.	கந்தன் துணை இருக்க	...	132
113.	வேலும் மயிலும் துணை	...	133

114.	அருட்பா - வாடும் வாடும் ததும் வதும்	134
115.	எனக்கென்ன மனக்கவலை - சித்திரா	135
116.	தென்பழனி மலையோரம்	136
117.	தலைவாரி பூக்குடி	137
118.	மெய் சொல்லல்	138
119.	இனிமைத் தமிழ்	139
120.	நிற்கையில் நிமிர்ந்துநில்	140
121.	திருக்குறள்	141
122.	தித்திக்கும் தமிழிலே	143
123.	பெருமாள் திருமொழி - உரையா	144
124.	திரு அருட்பா - உரையா	145
125.	தேவாரம் - உரையா	146
126.	பார்வதித்தாய்	147
127.	உயிர் கொடுத்த நாள் முதலாய்	148
128.	தித்திக்கும் தமிழ்ச்சுவை	149
129.	தலையே நீ வணங்கு - உரையா	151
130.	உன்னை நான் காண்பதெங்கே	152
131.	அம்பா கருணை புரிவாய்	153
132.	மறவாதிரு நெஞ்சமே	154
133.	மாயவித்தை செய்கிறானே	155
134.	ஆடிக்கொண்டார்	156
135.	கனகசபாபதிக்கு	157
136.	ஆடியபாத தரிசனம்	158
137.	எந்நேரமும் உந்தன் சந்திதியில்	159
138.	திருப்புகழ் - உரையா	160
139.	கந்தபுராணம் - உரையா	160

⑩ உரையா

விநாயகனே வினை தீர்ப்பவனே

இராகம் : கீரவாணி

தாளம் : ஆதி

திருவிரட்டைமணிமாலை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான்—விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து. — கமலகுமார்

பல்லவி

விநாயகனே வினைதீர்ப்பவனே—
வேழமுகத்தோனே ஞாலமுதல்வனே

(விநாயகனே)

அனுபல்லவி

குணாநிதியே குருவே சரணம்
குறைகள் களைய இதுவே தருணம்

(விநாயகனே)

சரணம்

உமாபதியே உலகம் என்றாய்
ஒருசுற்றினிலே வலமும் வந்தாய்
கணநாதனே மாங்கனியை உண்டாய்
கதிர்வேலவனின் கருத்தில் நின்றாய்

(விநாயகனே)

• கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

தாளம்: ஆதி

W. MC

(கணபதியே)

24400

(கணபதியே)

456

பொருள்

தாளமும் பாவமும் ததும்பிக் கூத்தாட

(கணபதியே)

தொனியும் மணியென கணீரென் றொலிக்க

உண்மை ஞானம் செல்வம் கொழிக்க

(கணபதியே)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்.

[illegible]

ஓம் எனும் பிரணவம்

இராகம்: கௌளை

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஓம் எனும் பிரணவ உரு அமைந்தாய்
உலகெலாம் ஒளிதரும் திருநிறைந்தாய்

(ஓம் எனும்)

அநுபல்லவி

ஞான விநாயகா வரம் தருவாய்
நாவினில் நல்லிசை நலம் அருள்வாய்

(ஓம் எனும்)

சரணம்

முன்னவா மூத்தவா முழுமுதலே
மூண்டிடும் வினைகளை தீர்த்தருளே
அண்ணலே நின்மலர் அடிபணிந்தேன்
அனுதினம் பாடியே மனம்மகிழ்ந்தேன்

(ஓம் எனும்)

ஆதிநீ யானையாய் அவதரித்தாய்
அறுமுகன் குறைகளைத் தருள்கொடுத்தாய்
தாயும்நீ தந்தைநீ சகலமும்நீ
சரணமுன் சரணமே சரணம்ஐயா

(ஓம் எனும்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

வேலனுக்கு முத்தவனே

இராகம்: சரஸ்வதி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

வேலனுக்கு முத்தவனே விக்ன விநாயகனே
வினைகளை வேரறுக்கும் துணைவனும் நீதானே
(வேலனுக்கு)

அநுபல்லவி

மூலப் பரம்பொருளே பூஷிக வாகனனே
முத்திக்கு வித்தாகும் சித்தி விநாயகனே
(வேலனுக்கு)

சரணம்

நாளும் உனைநினைவேன் நாவாரப் புகழ்வேன்
நல்லதெல்லாம் தருவாய் வல்லபையின் கணவா
தாளும் ஐங்கரமும் தயவும் இருக்கையிலே
சஞ்சலமும் வருமோ சங்கரனின் புதல்வா
(வேலனுக்கு)

தும்பிக்கையே எனக்கு நம்பிக்கை நலம் அருளும்
தொழுதிடும் திருவடிகள் துயர்களெல்லாம் களையும்
தஞ்சமென்றால் மகனே அஞ்சலென்பாய் நீயே
சகல உயிர்களுக்கும் தாயே கணபதியே
(வேலனுக்கு)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

முன்னை முழுமுதலே

இராகம்: நாட்டை

தாளம்: ருபகம்

பல்லவி

முன்னை முழுமுதலே முத்த கணபதியே
முருகனுடன் பிறந்த திருஉருவே குருவே

(முன்னை)

அநுபல்லவி

அன்னை தந்தை நீயே அம்மையப்பன் சேயே
என்னில் நீ இருந்து இசைமழை பொழிவாயே

(முன்னை)

சரணம்

உன்னை நினைக்காமல் ஒருசெயலும் இல்லை
ஓம் எனும் ஞானத்தாய் பெற்ற முதற்பிள்ளை
கண்ணுதலே நினது கருணைக்கு ஏதுஎல்லை
எண்ணிஎண்ணித் ஆதிப்பார் இல்லத்தில் என்னஇல்லை

(முன்னை)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

ஞால முதல்வனே

இராகம்: அம்சத்வனி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஞால முதல்வனே நாயகனே—நலம்
நல்கிடும் சித்தி விநாயகனே—நாதனே

(ஞால)

அநுபல்லவி

வேழ முகத்தவனே வித்தகனே—வினை
வேரற வீழ்த்திடும் உத்தமனே—நாதனே

(ஞால)

சரணம்

மூலப் பரம்பொருளே முக்கணனே—சிவ
முத்துக் குமரனுக்கு முத்தவனே
நாதத்திலே எழுந்த தத்துவனே—என்
நாவினிலே ஆடும் நர்த்தனனே—நாதனே

(ஞால)

- கவிஞர் உருந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

வாக்கு தரும் நல்வாழ்வு தரும்

இராகம் : சரங்கேசீ

தாளம் : ஆதி

ஒளவையார்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது —பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

பல்லவி

வாக்கு தரும் நல்வாழ்வு தரும்
வளமும் நலமும் வழங்கவரும்—செல்

(வாக்கு தரும்)

அநுபல்லவி

தூக்கிய துதிக்கையே துணை நமக்கு
தொழுது துதிப்பவர்க்கு பயம் எதற்கு

(வாக்கு தரும்)

சரணம்

கேட்ட வரம் தரவே ஓடிவரும்
கிண்கிணி சதங்கை கொஞ்ச ஆடிவரும்
நாட்டம் வைத்தார் மனத்தை நாடிவரும்
நம்பிக்கை நாள்தோறும் கூடிவரும்

(வாக்கு தரும்)

வயலூர் முருகனுக்கு முத்தவனே
வல்லபை கணபதியே முக்கணனே
புவனேஸ்வரி பெற்ற புண்ணியனே
பிரணவ மந்திரத்துப் பெரியவனே

(வாக்கு தரும்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. 'சண்முகம்

உள்ளமெனும் கோயிலிலே

இராகம்: கரண்டர

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

உள்ளமெனும் கோயிலிலே உறைகின்றாய் குமரா
வள்ளியம்மைக் கணவா வடிவேலா முருகா

(உள்ளமெனும்)

அநுபல்லவி

தெள்ளமுதே தேனே திகட்டாத தீந்தமிழே
சொல்லற்கரிய இன்பச் சுவையே சுப்ரமண்யனே

(உள்ளமெனும்)

சரணம்

வல்லக்குறிஞ்சி நிலம் வாழ்பவனே கந்தா
வளர்இமையோன் தந்த உமையவள் மைந்தா
அல்லும்பகலும் உன்னை எண்ணிடும் வரந்தா
அடியனுக்கு உனது ஞானப் பதந்தா

அடியார் தொழும்படியாய் இளம் வடிவத்தோடெழுந்து
வடியாக் கடல்அலைவாய் தனில் துடியாய்நிற்பவனே
அமைவாய் மிகுகனிவாய் முதிர் பழமாய்ப்பழநியிலே
அருளாய்ப் பெரும்பொருளாய் மன இருள்நீக்கிடும் முருகா

அறுமுகனே குருபரனே
சரவணனே சண்முகனே
அனுதினமும் உனைத்தொழுவோர்
ஆலயமும் வேண்டிலனே

அகத்தினிலே மிகத்தெளிவாய்
அமர்ந்துறையும் அன்பரசே
இகத்தினிலே இன்பமெல்லாம்
என்னுயிரே நியன்றோ
என்னுயிரே நியன்றோ
என்னுயிரே நியன்றோ

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

பழனிமலை முருகா

இராகம்: கரகரப்ரியா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பழனிமலை முருகா பழம்நீ திருக்குமரா
பழம்ஒன்று எந்தனுக்குத் தா — ஞானப்
பழம்ஒன்று எந்தனுக்குத் தா — முருகா

(பழனிமலை)

அநுபல்லவி

இளமை நில்லாது யாக்கை நிலையாது
வளமையோ செல்வமோ நலம்ஒன்றும் தாராது
நிலைமை இதுவாக தலைமைப் பொருளாக
நிம்மதியை எந்தனுக்குத் தா — முருகா

(பழனிமலை)

சரணம்

உளநாள் ஒவ்வொன்றும் உன்திருப் புகழ்பாடி
உண்மைப் பொருளாக உந்தனையே நாடி
சிலநாள் வாழ்ந்தாலும் செம்மையையே தேடி
தென்தமிழே அன்பே நீயும்நானும் கூடி
மகிழ்ந்திட வரம்ஒன்று தா — மனம்
மகிழ்ந்திட வரம்ஒன்று தா — முருகா

(பழனிமலை)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

ஆயிரம் போற்றி

இராகம்: தன்யாசி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஆயிரம் போற்றிப் பாடினும் ஆவல்
ஆறுமோ முருகா ஆறுமுகா —

(ஆயிரம்)

அநுபல்லவி

தாயினும் இனித்தாய் தந்தையாய் வளர்த்தாய்
வாழ்வெலாம் வகுத்தாய் வரமெனக் களித்தாய்

(ஆயிரம்)

சரணம்

நீயே எளியேன் நெஞ்சினில் நின்றாய்
நிம்மதி தந்தே அஞ்சேல் என்றாய்
நாயேன் பிழைகள் நாளும் பொறுத்தாய்
நண்பனாய் வந்தே துன்பம் தவிர்த்தாய்

(ஆயிரம்)

தணிகை சென்றும் தணியேன் தாகம்
சுவாமிமலை கண்டும் தவிரேன் மோகம்
பழனியில் பார்த்தும் படருதே பாசம்
பதியே நிதியே கதியெனத் துதித்தே

(ஆயிரம்)

• கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

சிந்தை செய்வாய்

இராகம்: அமிர்தவர்ஷனி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சிந்தை செய்வாய் மனமே — தினமே
சிவகுமரனை திருமுருகனை குகனை

(சிந்தை)

அநுபல்லவி

முந்தை வினைதீர அருள்சேர
முருகனை நினை மனமார

(சிந்தை)

சரணம்

பந்தபாசம் அவன் பாதமே — அதனை
எந்தநாளும் மறவாதே
சொந்தமாகும் அவன் துணையினால் வரும்
இன்பம்காணத் தவறாதே
வந்துபோகும் இந்த வாழ்விலோர் பயனும்
கண்டதேது அலையாதே
செந்தில்நாதன் அருள் ஒன்றுதான் உதவும்
நெஞ்சிலேவை கலையாதே

நினைந்துநினைந்து நெகிழ்ந்துநெகிழ்ந்து
 நித்தம்நித்தம் பாடிடு
 உணர்ந்துஉணர்ந்து உள்ளும்புறமும்
 உவகைகொண்டே ஆடிடு
 உண்மைசொல்வான் அவனே
 நன்மைசெய்வான் குகனே
 ஒருமனதாய்த் தலைபணிவாய்
 சரவணனின் தாள்நினைவாய்
 திருமுருகன் எழிலுருவை
 சிந்தையில் வை
 சிந்தையில் வை
 சிந்தையில் வை

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

நெஞ்சிருக்கும்வரை

இராகம் : ரஞ்சனி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

நெஞ்சிருக்கும்வரை நினைவிருக்கும் — அங்கே
நீலமயில்மீது நீ இருப்பாய் — முருகா

(நெஞ்சிருக்கும்)

அநுபல்லவி

அஞ்சுதல் ஏனென்று கேட்டிருப்பாய் — அன்பே
ஆறு முகத்தோடு வீற்றிருப்பாய் — முருகா

(நெஞ்சிருக்கும்)

சரணம்

தஞ்சமென்றே உன்னைத் தேடிவந்தேன் — திருத்
தணிகைசெந்தில் பழனி நாடிவந்தேன்
எஞ்சிய மலையெல்லாம் ஏறி நொந்தேன் — நீ
இருப்பதுஎன் இதயத்தில் என்றுணர்ந்தேன் — முருகா
(நெஞ்சிருக்கும்)

கோயில்ஒன்று உள்ளத்தில் கட்டிவைத்தேன் — நீ
குடிஇருக்க அதனைத் திறந்துவைத்தேன்
தாயினும் இனியஉன்னைத் தங்கவைத்தேன் — நீ
தந்த தமிழ்த்தேனை நான்சுவைத்தேன் — முருகா
(நெஞ்சிருக்கும்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

வரம் தருவாய் முருகா — என்
வாழ்வெலாம் உன்னையே வாழ்த்தி வணங்கிடவே
(வரம் தருவாய்)

அநுபல்லவி

மறந்தும்நான் தீவினை வடைப்படா திருக்கவும் — உன்
மலர்ப்பதம் தொழுதே மகிழ்ச்சியில் திளைக்கவும்
(வரம் தருவாய்)

சரணம்

குழந்தைத் திருக்கோலம் கொடுப்பாய் பழனியிலே
குருவாய் வருவாய் ஏரகப் பதியினிலே (குருவாய் வருவாய்)
மடந்தையர் மருவிடவே மகிழ்வாய் செந்திலிலே
மயிலோடு ஆடிடுவாய் பழமுதிர்ச் சோலையிலே (அடிவிலையிலே)
(வரம் தருவாய்)

சரவணப் பொய்கையிலே சண்முகமாய்த் தவழ்ந்தாய்
தணிகை மலைமேலே சாந்தியிலே நிறைந்தாய்
அறுமுகத்தில் என்பால் ஒருமுகம் நீ அருள்வாய்
ஒருமுகமாய் வணங்கும் ஒளிஅமுதம் பொழிவாய்
(வரம் தருவாய்)

- கவிஞர் உருந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

1984 மே 27 16 மீ. ஜெ. ப. - 6 ஜெ.
கவிஞர் உருந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

வேலிருக்கையில்

இராகம்: கௌரிமனோகரி

தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

வேலிருக்கையில் மயிலிருக்கையில்
வேறுதுணையும் வேண்டுமோ?—குகன்
தாளிருக்கையில் தயவிருக்கையில்
பாழும்பகையும் தீண்டுமோ?

(வேலிருக்கையில்)

அநுபல்லவி

பேர்புகழ்ந்திடில் பேறுதந்திடும்
மாறுகொண்டால் சீறிமுந்திடும்
வீறுகொண்டதோர் ஆறுமுகங்களும்
வேண்டும்யாவும்தந்து மகிழ்ந்திடும்—வடி

(வேலிருக்கையில்)

சரணம்

முன்வினைகளைப் பின்னிஎறிந்திடும்
பன்னிருகைத் தொழுதால்
பின்வினைகளை மன்னித்தருள்செய்யும்
சென்னிவணங்கி நின்றால்
பால்காவடி பன்னிர்க்காவடி
பார்க்கபார்க்க இனிக்குதாம்
படிகளிலே ஏறஏற
உடலமெல்லாம் சிலிர்க்குதாம்

வேல்முருகன் பெயரைச்சொன்னால்
 உயிரையெல்லாம் உருக்குதாம்
 வீறுகொண்டே ஆடிப்பாட
 வீரசக்தி பிறக்குதாம்
 அரஹராளன்றே ஆவேசம்கொண்டாலோ
 சரவணன் வந்துநிற்பான்
 முருகா ஓ என்றே முறையிட்டு அழுதாலோ
 முன்னின்று காத்திடுவான்
 எண்ணத்திலே உரு எழுதிவிட்டால்
 என்றும் இல்லையடா துன்பம்
 வண்ணவடிவினை வாழ்த்திப் பரவுவார்
 வாழ்க்கையெல்லாம் இன்பம்

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

நீயல்லால் தெய்வமில்லை

இராகம்: சம்க்ரந்தனம்பிரியா

தாளம்: திஸ்ரம்

பல்லவி

நீயல்லால் தெய்வம் இல்லை—எனது
நெஞ்சே நீவாமும் எல்லை—முருகா

(நீயல்லால்)

அநுபல்லவி

தாயாகி அன்பு பாலூட்டி வளர்த்தாய்
தந்தையாகி நின்றே சிந்தை கவர்ந்தாய்
குருவாகி எனக்கு நல்லிசை தந்தாய்—(ஞான)
திருவேநீ என்றும் என் உள்ளம் நிறைந்தாய்
நாயேனை நாளும் நல்லவனாக்க
ஓயாமல் ஒழியாமல் உன்னருள் தந்தாய்

(நீயல்லால்)

சரணம்

வாயாரப் பாடி மனமாற நினைந்து
வணங்கிடலே எந்தன் வாழ்நாளில் இன்பம்
தூயாமுருகா மாயோன் மருகா—உன்னைத்
தொழுவதொன்றே இங்கு யான்பெற்ற இன்பம்

(நீயல்லால்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

இராகம்: கர்னாடக தேவகாந்தாரி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

உள்ளமெல்லாம் அள்ளும் தெள்ளுதமிழ் துள்ளும்
வள்ளிமணவாளன் பெயர்க் கேட்டால்—புகழ்
சொல்லிசொல்லித் துதிக்கும் திருப்பாட்டால்
(உள்ளமெல்லாம்)

அநுபல்லவி

மெல்லநெஞ்சைக் கிள்ளும்
கொள்ளை இன்பம் கொள்ளும்
வல்லவன் அவன் நாமம்
வாழ்த்தி நின்றால்—எல்லாம்
வல்லவனுக்கே தலை தாழ்த்தி நின்றால்
(உள்ளமெல்லாம்)

சரணம்

எல்லையில்லா இன்பம் எழச்செய்யும்—பிறர்
இருப்பதெல்லாம் மறந்து அழச்செய்யும்
தொல்லையெல்லாம் துறந்து தொழச் செய்யும்—மிகு
தூயவன் அவன்காலில் விழச்செய்யும்
(உள்ளமெல்லாம்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை. சு. சண்முகம்

மால்மருகன் மனம் வைத்தால்

இராகம்: பாகேஸ்ரீ

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மால்மருகன் மனம்வைத்தால்
மலைபோல் துன்பமும் பனிபோல் நீங்கிடும்

(மால்மருகன்)

அநுபல்லவி

அலைவாய் அழகன் அன்பருக் கண்பன்
அவனே என் துயர் அகற்றிடும் நண்பன்

(மால்மருகன்)

சரணம்

சிலையாய் பழனியில் நிலையாய் நிற்பான்
செந்தமிழாய் எந்தன் நாவில் இனிப்பான்
கலையாய் எனது கருத்தைக் கவர்வான்
கண்ணுள் ஒளிபோல் என்னுள் மிளிர்வான்
கந்தன் உமைமைந்தன் வள்ளிகாந்தன் பரமசாந்தன்
எந்தன் மனங்கவர்ந்த இனியசேந்தன் மலைவேந்தன்
திடமுடன் முருகா செந்தில்குமரா
திருவாவினன்குடி அழகா
வந்திடு எந்தன் நொந்திடும் நெஞ்சம்
வெந்திடுமுன்னம் முந்திடு

(மால்மருகன்)

என்று மொழிந்தால் குன்றுரை பெருமான்
சென்று நின்று துயர்களைவான்
இதுவரை எனது அனுபவம்கண்ட
இறைவனால் இல்லை அல்லல்
இறைவனால் இல்லை அல்லல்
எந்தனுக்கேது அல்லல்

(மால்மருகன்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

காலை இளங்கதிரில்

இராகம்: சுபபந்துவரளி

தாளம்: ஆதி

காலைஇளங் கதிரில்உந்தன் காட்சிதெரியுது—நீலக்
கடலலையில் மயில் எழுந்து நடனம் புரியுது
கலையாதது நிலையாகுது கதியாகுது—முருகா

(காலை)

மாலைவெய்யில் மஞ்சளிலேஉன் மேனி மின்னுது-அந்த
கோலம்கண்டு உள்ளம்கொள்ளை உவகைகொள்ளுது
மூரூஉனை மனம்நாடுது கூத்தாடுது—முருகா

(காலை)

சோலைமலர்க் கூட்டம்உந்தன் தோற்றம்கொள்ளுதுசிவ
சுப்ரமணய சுப்ரமணயம் என்று சொல்லுது
சுகமாகுது குகநாமமே சொல்லாகுது—முருகா

(காலை)

வேலைஏந்தும் வீரம்வெற்பின் சிகரமாகுது—வெற்றி
வேல்சக்தி வேலான்றே சேவல் கூவுது
வினைஓடுது வடிவேலது துணையாகுது—முருகா

(காலை)

பார்க்கின்ற காட்சியெல்லாம் நீயாகவே—நான்
பாடுகின்ற பாட்டெல்லாம் நினக்காகவே
உருவாகுது திருவாகுது குருநாதனே—முருகா

(காலை)

குருநாதனே முருகா—சுவாமிநாதனே முருகா

- கவிஞர் உருந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

அருணகிரி பரவுதிரு

இராகம்: சுத்ததன்யாசி

தாளம்: கண்டஏகம்

அருணகிரி பரவுதிரு அடிகள் தொழும் அடியவர்க்கு
ஒருபயமும் உலகிலிலை மனமே—சிவ
குமரனையே வணங்கிடுநீ தினமே

(அருணகிரி)

அருமறையின் ஒருபொருளை அறுமுகத்தின் திருவருளை
பெறுபவர்க்கு பிணிகளிலை நினைவாய்—அந்தப்
பேரின்பச் சோலையிலே நுழைவாய்

(அருணகிரி)

வளரெழிலும் மலர்மணமும் வழிநெடுக தேன்சுவையும்
விருந்தாக நிறைந்துமனம் இனிக்கும்—வடி
வேலுடனே மயிலும் வந்து அழைக்கும்

(அருணகிரி)

புதியமனம் புதியசுவை புதியநிலை புதியவழி
தெரிந்தவர்க்குத் திகைப்பேது பின்னே—இங்கு
எதுவந்து எதுபோயின் என்னே?

(அருணகிரி)

அழகுவிழி பழகியபின் அமுதமழை பொழியும் அதில்
நனைந்தவர்க்கு வாய்த்தது லே தருணம்—குரு
நாதன் அவன் தாள்சரணம் சரணம்

(அருணகிரி)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

தணிகை என்றால்

இராகம்: பீம்பளாஸ்

தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

தணிகை என்றால் அமைதி இன்பம்
தலைவன் என்றால் முருகன் என்போம்
மணிவேலன் குமரன் அழகன்
மனமேவும் இறைவன் துணைவன்

(தணிகை)

அநுபல்லவி

வினைகள் யாவும் விலகிஓடும் வீரவேலின் எதிரே
விழிகளாலே மொழிகள் பேசும் அழிவிலாத முதலே
மயில்ஏறும் செல்வம் குகனே
மலையேறும் தெய்வம் அவனே

(தணிகை)

சரணம்

தமிழைப்போலத் தனித்து இனிக்கும்
அமுதமாகும் வெள்ளம்
தாயைப்போல நாளும் காக்கும்
தூய்மையான உள்ளம்
தவறு செய்தும் தாங்கிக்கொள்ளும்
தன்மைகொண்ட தேவன்
சாந்திதந்து வேத மந்திரம்
சாற்றும் சக்தி பாலன்
விளையாடும் குழந்தை வடிவம்
தனைநாடி சென்று தொழுவோம்

(தணிகை)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

என்றும் இளையவனே

பல்லவி

என்றும் இளையவனே இன்பத் தமிழ்மகனே
குன்றில் உறைபவனே குகனே சண்முகனே

(என்றும்)

அநுபல்லவி

செக்கச் சிவந்தவனே செந்தில் வேலவனே
பச்சை மயிலோனே பழனி மலையோனே

(என்றும்)

சரணம்

தந்தைக்குப் தேசம் தந்த தனிப்பொருளே
எந்தனொடு நேசம் என்றைக்கோ, அருளே
அருகில் வருவாயா ஆறுதல் தருவாயா
உருகி உனைப்பாடி துதிக்க வருவாயா
குறத்தி மணவாளா குஞ்சரி கணவா, வா
மனத்தின் தலைவா, வா மால் மருகா, வா
வருக மயிலேறி வருக வடிவேலா
முருக முருகையா முருக முருகையா

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

கந்தன் எழில் காண

இராகம்: காப்பி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

கந்தன் எழில்காண இந்த இரு விழிகள்

எந்த வகைப் போதும்

சிந்தையிலே முருகன் பந்தமெனும் அலைகள்

வந்து வந்து மோதும்

(கந்தன்)

அநுபல்லவி

செந்தில் பரங்குன்றம் திருத்தணிகை கண்டும்

என்றும் அவன் நினைவே

திருவாவினன் குடியில் குமரன் திருவடியில்

தெண்டனிட்டும் நான் தணியேன்

(கந்தன்)

சரணம்

தந்தைக்குத் தனிப்பொருளைத் தந்த சுவாமிமலை

சந்நிதியில் நின்றேன்

செந்துவர் வாய்ச்சிரிப்பைச் சென்னிமலைச் சென்று

என்புருகக் கண்டேன் (நான்)

(கந்தன்)

மருத மலைமேலே அழகுத் திருக்கோலம்

பருகிக் களித்திருந்தேன்

வரதன் கொலுவிருக்கும் வயலூர்க் காட்சிதந்த

வண்ணம் சுவைத்திருந்தேன்

வள்ளிமலை விராலி மயிலம் திருவருணை

கழுகுமலைக் கடந்தேன்

புள்ளிருக்கும் வேளூர் சிக்கல் திருப்போரூர்

போற்றி வழிநடந்தேன்

இன்பச் சிவக்கொழுந்து இருக்கும் இடமெல்லாம்

இன்னமும் அலைந்திடவோ

குன்றுதோறும் சென்று நின்றுநின்று கூவி

குகனைத் தொடர்ந்திடவோ

எல்லையிலா எழிலை எங்கிருந்தும் காண.

வல்லமை தாராளோ

சொல்லவொணாச் சுகத்தில் தோய்ந்திருக்க வேலன்

உள்ளத்தில் வாரானோ

உள்ளத்தில் வாரானோ

உள்ளத்தில் வாரானோ

— கவிஞர் உருந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

சந்தனம் மணக்கும்

இராகம்: சந்த்ரகௌன்ஸ்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சந்தனம் மணக்கும் செந்தமிழ்க் குமரன்
தண்ணருள் பொழிவான் நெஞ்சே—நெஞ்சே
தரணியில் எதற்கும் அஞ்சேல் (சந்தனம்)

அநுபல்லவி

சந்தனின் கடைக்கண் உந்தனின் பக்கம்
கவலைகள் உனக்கேன் நெஞ்சே—நெஞ்சே
வருவது வரட்டும் அஞ்சேல் (சந்தனம்)

சரணம்

சந்ததம் குகனைச் சிந்தையில் வைத்தால்
சஞ்சலம் வருமோ நெஞ்சே—நெஞ்சே
சத்தியம் மறவேல் அஞ்சேல்
தந்தையும் மகன்பால் தத்துவம் கற்றான்
என்றபின் எல்லாம் அவனே—நெஞ்சே
என்றென்றும் எங்கெங்கும் அவனே
சண்முகநாதன் அன்பெனும் கணியைத்
தனித்துச் சுவைப்பாய் நெஞ்சே—நெஞ்சே
தாகத்தைத் தணிப்பாய் நெஞ்சே (சந்தனம்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

எதுவந்தால் தானென்ன?

பல்லவி

எதுவந்தால் தானென்ன? இடர்
எத்தனை ஆனால் என்ன நெஞ்சே

(எதுவந்தால்)

அநுபல்லவி

விதிவசம் என்றாலும் வினைப்பயன் என்றாலும்
கதிதந்து காப்பாற்ற கந்தன் துணை இருக்க

(எதுவந்தால்)

சரணம்

நிதிநமக்கவன் நிலையாய் நிற்கின்ற சந்நிதியாம்
நிலம்நமக்கவன் கழற்கால் நிழல்தரு திருவிடமாம்
பதிநமக்கவன் வாழும் பழனித் திருத்தலமாம்
பார்த்துக்கொண்டே இருந்தால் பசிக்கொரு நல்லுணவாம்
(எதுவந்தால்)

ஒருமுறை முருகா என்றுரைத்திடில் பகைவீழும்
மறுமுறையும் சொன்னால் எழுபயம் விட்டோடும்
விருப்புடன் பணிசெய்வாய் விளைவினைக் கருதாதே
முருகன் உள்ளான் நெஞ்சே வருவது வரட்டும்-அஞ்சேல்
(எதுவந்தால்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

பழனிமுருகனைப் பாடும்பாட்டே பாட்டு — நாம்
பாடிமகிழ்வோம் நாளும்அவன்புகழ் கேட்டு
(பழனிமுருகனை)

குமரகுருபரன் பிறவிஊமையை
குமரன் வந்து களைந்தான் — குகன்
அருளில் நனைந்தவன் உருகிஉருகியே
ஆயிரம் கவி புனைந்தான்
செந்திலாண்டவன் திறமைசெப்பிடும்
கந்தர் கலிவெண்பா பாட்டு
தித்தித்திருக்கும் முத்துக்குமரனின்
பிள்ளைத்தமிழ்த் தாலாட்டு

(பழனிமுருகனை)

அருணகிரிமனம் டருகும்வேளையில்
பெருகுநோயினைத் தவிர்த்தான்
முருகனின் அருள் அருவியாய்வர
முத்தமிழ்க்கவி தொடுத்தான்
கந்தரலங்காரம் கந்தரந்தாதி
கந்தரனுபூதி கண்டான்
அன்புஉறவாட சந்தம் விளையாட
அருமைத்திருப்புகழைத் தந்தான்

(பழனிமுருகனை)

சங்ககாலத்துச் சிங்கம் கீரனார்
கந்தன் தாளினைப் பணிந்தார்
சமரசம்கண்ட இராமலிங்கரும்
சண்முகத்தையே நினைந்தார்
உய்வதற்கென்று உளதுநம்மிடை
திருமுருகாற்றுப் படையாம்
தெய்வமணிமாலை திருவருட்பாக்கள்
தேனிசைப் பூக்கள் பலவாம்

(பழனிமுருகனை)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

இராகம் : இராகமாலிகை

தாளம் : திஸ்ரஏகம்

சங்கராபரணம்

வேலெடுத்து தூறுத்து விளையாடி வந்தவா — என்
வினையறுத்து அருள்கொடுத்து துணையாகி நின்றவா
வீரவாழ்வு தந்தவா! வா!...வா!...வா!

கரகரம்ரியா

மாம்பழத்தை விட்டுவிட்டு மயிலேறிச் சென்றவா
மாமலையாம் பழனியிலே ஆண்டியாகி நின்றவா
அன்புதந்து வென்றவா! வா!... வா!...வா!

தேரடி

ஓமளனும் மந்திரத்தை தந்தைசிந்தைக்கு தந்தவா
ஏரகத்து மலையினிலே இறைவனாகி நின்றவா
இன்பம் என்றும் தந்தவா! வா!...வா!...வா!

கல்யாணி

தேனெடுத்துத் தினைவளர்க்கும் சிறுகுறத்தி வள்ளியை
மானெடுத்து மயல்கொடுத்து சிறையெடுத்து வந்தவா
சிந்தையிலே நின்றவா! வா!...வா!...வா!

ஆறுசோலை ஊர்கள்தோறும் அருள்கொடுக்க வந்தவா
அலைகள் பாடும் செந்தில்வாயில் அழகுக்காட்சி தந்தவா
அகங்குளிர வந்தவா! வா!...வா!...வா!

ஆபேகி

நீயிருக்கும் கோயில்யாவும் நானும்காணச் செய்தவா
நெஞ்சம்என்னும் கோயிலுள்ளே நீங்காது நின்றவா
நினைவாகி நின்றவா! வா!...வா!...வா!
நிலையாகி நின்றவா! வா!...வா!...வா!
முருகா...முருகா...முருகா

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

அலைவந்து குதித்தாடும்

இராகம் : சிந்துபைரவீ

தாளம் : திஸ்ரகம்

அலைவந்து குதித்தாடும் அழகங்கே கூத்தாடும்

அலைவாயில் வந்தேனையா — சீர்

அலைவாயில் வந்தேனையா

அருட்காட்சி கண்டேனையா

(அலைவந்து)

மலைக்கோயில் பலகண்டேன் மனக்கோயில் தனில்வைத்தேன்

கடலோரம் வந்தேனையா — கந்தையா

கண்ணாரக் கண்டேனையா

(அலைவந்து)

வலப்பாகம் குறவள்ளி மறுபக்கம் தெய்வயானை

விளையாடக் கடல்நோக்கினாய் — உன்

விழிவேலால் எனைத்தாக்கினாய்

(அலைவந்து)

சங்கத்துத் தனிப்பாட்டில்செந்தில்வேள் உன்னைக் கண்டேன்

எங்கெங்கும் என்றென்றுமே — உன்

எழிற்பாட்டு விருந்தாகுமே

(அலைவந்து)

மயிலூர்தி தனிநீலம் குறமாது கருநீலம்

கடல்வண்ணம் புடைசூழவே — செங்

கதிர்வண்ணம் இடைதோன்றுதே

(அலைவந்து)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

செல்வ முத்துக்குமரன்

பல்லவி

செல்வமுத்துக் குமரனவன் — தமிழ்த்
தெய்வமாகிய முருகனவன்

(செல்வ)

அநுபல்லவி

உள்ளம் கவர்ந்த கள்வனவன் — என்
உயிரில் கலந்த கந்தன்குகன்

(செல்வ)

சுரணம்

புள்ளிருக்கும் வேளூரில் — பசும்
பொன்னும் மணியும் போர்த்திருப்பான்
வள்ளிகுஞ்சரி வலம் இடமாய் — சுடா
வண்ணம் மின்ன வீற்றிருப்பான்

(செல்வ)

விழிக்கும் மொழிக்கும் விளங்குதுணை — அவன்
வேலும் மயிலும் நாளும் துணை
களிக்கும் நெஞ்சில் காட்சிதுணை — கந்தன்
கருணையென்றும் வாழ்வின் துணை

(செல்வ)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

ஆறுமுகம் இருக்க

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: ஆதி

சிந்துபைரவி

ஆறுமுகம் இருக்க அவன்கை வேலிருக்க
வேறுதுணை யாரெனக்கு வேண்டும்?—வெற்றி
வேலனவன் தாள்பணிய வேண்டும்

(ஆறுமுகம்)

பௌளி

நீறணிந்த நெற்றியுடன் நீங்காத பக்தியுடன்
காவடிகள் தூக்கிவர — வேண்டும் முருகன்
சேவடியில் மாலையிட வேண்டும்

(ஆறுமுகம்)

சஹானா

ஏறுமயில் ஏறிவரும் வீரமகன் திருப்புகழைக்
காலமெல்லாம் பாடும்நிலை வேண்டும்—பழநிக்
கந்தனவன் கருணைசெய்ய வேண்டும்

(ஆறுமுகம்)

சாமா

எப்போது நினைத்தாலும் பக்கத்திலே இருந்தே
என்னை அவன் பார்த்திருக்க வேண்டும்—என்
அன்னையெனக் காத்திருக்க வேண்டும்

(ஆறுமுகம்)

- கவிஞர் உருந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

நெஞ்சம் அன்புப் பழனிமலை

நெஞ்சம் அன்புப் பழனிமலை—என்
நினைவில் தவழும் செந்தில் அலை
தஞ்சம் கந்தன் தாள் இணைகள்—என்
தலைமேல் வைத்தேன் தாமரைகள்

(நெஞ்சம்)

விழிகள் மயிலின் தோகையென
விரிந்தே அசைந்தே விளையாடும்
புருவம் நடுவே பொலிவுடனே
முருகன் கதிர்வேல் ஒளிவீசும்

(நெஞ்சம்)

சதங்கை நாதம் கேட்டிருக்க
சற்றே செவிகள் சாய்ந்திருக்க
அகங்கை தாளம் போட்டிருக்க
ஐயன் ஆட்டம் மெய்சிலிர்க்க

குமரன் புகழைப் பாடுதற்குக்
கொடுத்து வைத்து வாய்மணக்கும்
கொஞ்ச தமிழில் சொல்லெடுத்துக்
கூறக் கூறத் தேன்மணக்கும்

(நெஞ்சம்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

ஒருநாள் உன் திருக்கோயில்

இராகம்: ஆரவீ

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஒருநாள் உன் திருக்கோயில் வருவேனே—சிவ
குமரா உன் மலர்ப்பாதம் மறவேனே

(ஒருநாள்)

அநுபல்லவி

குறையாவும் தீர்க்கின்ற குருநாதா—என்
அறியாமை நினைக்கண்டு அகலாதா

(ஒருநாள்)

சரணம்

தவமேதும் செய்யாத சிறுபிள்ளை நான்—என்
தாயாகித் தமிழ்தந்து வளர்த்தாயேநீ
ஒருகோடிக் கவிபாடி உனைப்போற்றுவேன்—உன்
அருளாலே வருகின்ற துயர் மாற்றுவேன்

(ஒருநாள்)

வண்டுதும் மலர்ச்சோலை மருதாசலம்—நான்
வந்துன்னைக் காண்கின்ற வழிகாட்டுவாய்
தண்டுன்றும் தனிக்கோலம் விருந்தாகுமே—நீ
தருகின்ற ஞானப்பால் மருந்தாகுமே

(ஒருநாள்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

இராகம்: மீம்பளாஸ்

தாளம்: ருபகம்

பல்லவி

வெற்றிவேல் அது வீரவேல்
சுற்றிநிற்கும் பகை துரத்தும்
சுப்ரமணியன் கை சொந்தவேல்

(வெற்றிவேல்)

அநுபல்லவி

பற்றுவைத்தவர் நெஞ்சினைப் பற்றிநிற்கும் சக்திவேல்
குற்றம்யாவும் எற்றித்தள்ளும் குமரவேல் கூர்வடிவேல்
(வெற்றிவேல்)

சரணம்

கந்தவேல் கருணை சிந்தும்வேல்—அதை
எந்தநேரமும் நீ மறவேல்
சந்ததம்நினை வந்திடும் முன்னே
நின்றிடும் வெற்றி தந்திடும்

(வெற்றிவேல்)

அன்பு வேல் பேரின்பவேல்—திரு
ஆவினன்குடி அமர்ந்தவேல்
நம்பினார்க்கருள் தந்திடும்—மெய்
ஞானவேல்—குருநாதவேள்—சுவாமிநாதவேள்

(வெற்றிவேல்)

-கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

இராகம் : சீந்துபைரவி

தாளம் : ருபகம்

பாடிமுடியுமா?—இசை பாடிமுடியுமா?

பழனிமுருகன் பண்பை அன்பை

பழகி மகிழும் அன்பை அருளை

(பாடி)

தேடி முடியுமா?—தினம் தேடிமுடியுமா?

சிந்தை கவர்ந்த கந்தன் கருணைச்

செயலைப் புகழ்த் தமிழில் சொல்லைத்

தேடி முடியுமா?

(பாடி)

ஓதி முடியுமா?—உண்மை ஓதிமுடியுமா?

வேதநூலும் வேறுநூலும்

நாதன் பெருமை நாளும்நாளும்

ஓதிமுடியுமா?

(பாடி)

சொல்லி முடியுமா? சுகம் சொல்லிமுடியுமா?

சொல்லச்சொல்ல இனிக்கும் சுவையை

எல்லையில்லா இன்பப் பொருளைச்

சொல்லிமுடியுமா?

(பாடி)

எண்ணிமுடியுமா? மனம் எண்ணி முடியுமா?

எங்கும் நிறைந்த அன்புப் பிழம்பை

எதையும் கடந்த சுடரின் ஒளியை

எண்ணி முடியுமா?

(பாடி)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

முருகன் என்று அழைத்தாலென்ன?

தொகையறா

அருளான திருஉருவை
அழைத்தவுடன் வருமழையை
வரவேற்று வாழ்த்துதற்கு
வாராத சொல் எதற்கு?

முருகன் என்று அழைத்தால் என்ன?
குமரன் என்று உரைத்தால் என்ன!
கந்தன் எனச் சொன்னால் என்ன!
கார்த்திகேயன் என்றால் என்ன!

எப்படியும் அழைக்கலாம் முருகா உன்னை
எங்கிருந்தும் காணலாம்

அறுபடையின் ஆண்டவனை ஆண்டிவேடம் கொண்டவனை
சரவணனைச் சண்முகனை சாமிநாத குருபரனை
எப்படியும் அழைக்கலாம் எங்கிருந்தும் காணலாம்

செந்தில்வடி வேலவனை சிந்தையிலே வாழ்பவனை
அன்புவடி வானவனை அழகுமயில் வாகனனை
எப்படியும் அழைக்கலாம் எங்கிருந்தும் காணலாம்

செந்தமிழைத் தந்தவனை வந்தனைகள் செய்திடவே
எந்தசொல் முந்தாது எல்லாமே மந்திரமாம்
எப்படியும் அழைக்கலாம் எங்கிருந்தும் காணலாம்

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை ச. சண்முகம்

கலைகளெல்லாம் அள்ளித் தருபவளே

இராகம்: பந்துவரளி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

கலைகளெல்லாம் அள்ளித் தருபவளே—இளம்

கன்னித் தமிழாய் திகழ்பவளே—நல்ல

(கலைகளெல்லாம்)

அநுபல்லவி

புலவரெல்லாம் புகழ் கலைமகளே—அறிவு

பொங்கித் ததும்பும் திருவுருவே—நல்ல

(கலைகளெல்லாம்)

சரணம்

வீணையைக் கையில் நீ எடுத்தாய்—தூய

வெள்ளைக் கலையினை நீ உடுத்தாய்

வாணி அமுதத் தேன் நீ—எனக்கு

வற்றாக் கல்வி செல்வம் கொடுப்பாய்—நல்ல

(கலைகளெல்லாம்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

ஐயை இருக்கும் இடம்

பல்லவி

ஐயை இருக்குமிடம் வையைக் கரை
அருமைத் தமிழ் வளர்க்கும் மாமதுரை (ஐயை)

அநுபல்லவி

பொய்யை விலக்கி அருள் பூப்பதற்கும்
போற்றிடும் அன்பர்களைக் காப்பதற்கும் (ஐயை)

சரணம்

துய்ய திருமேனி பச்சை வண்ணம்—அவள்
தோளிருக்கும் கிள்ளை தன்ன தென்னும்
தையலின் மைவிழிகள் தாம் எனவே
தாமரைக் குளத்திலுள்ள மீன்கள் சொல்லும்
பொற்றாமரைக்குளத்திலுள்ள மீன்கள் சொல்லும் (ஐயை)

தாயிருக்கக் கவலை ஏனெனக்கு—அவள்
சங்கத் தமிழ்ச் சுவையே தேன் எனக்கு
வாய்மணக்கப் பாடும் வரம் கொடுத்தாள்—நான்
வாழ்வதற்கு ஞானப் பால் கொடுத்தாள்
மீனாட்சி—தாயே—மீனாட்சி
மீனாட்சி—தாயே—மீனாட்சி

- கவிஞர் உருந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

மங்களம் அருள்வாள்

—◆—
பல்லவி

மங்களம் அருள்வாள் மதுரைக்கு அரசி
அங்கையற் கண்ணி அன்பு மீனாட்சி
அண்டங்கள் அனைத்தும் அம்மையின் ஆட்சி
(மங்களம்)

அநுபல்லவி

திங்களைச் சூடிய சிவனுக்குத் துணைவி
செல்வி மீனாட்சி செந்தமிழ்ப் பாவை
திருமணக்கோலம் திகழ்ந்திடும் பூவை
(மங்களம்)

சரணம்

சங்கத் தமிழ்போல் தனித்தவள் சக்தி
தமிழின் சுவைபோல் இனிப்பவள் சக்தி
குங்குமம் தருபவள் குலமகள் சக்தி
கும்பிட்டு நினைப்பதைக் கொடுப்பவள் சக்தி
(மங்களம்)

தாமரை போன்ற தலைநகர் நடுவே
தாமரைக் குளத்தைச் சார்ந்தவள் சக்தி
மாமதுரைக் கொரு மாபெரும் சக்தி
மாநிலம் எங்கணும் ஓம்சிவ சக்தி
(மங்களம்)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

சிவகங்கைக் கரையினிலே

பல்லவி

சிவகங்கைக் கரையினிலே
சிவகாமி தவமிருப்பாள்
 சிற்சபையில் ஈசனொடு
 சேர்ந்து நடம் ஆடிடுவாள்

(சிவகங்கை)

அநுபல்லவி

அழகான தில்லைவனம்
 அம்மையவள் வாழும் இடம்
 அன்புவைப்பார் நெஞ்சகமே
 அன்னையவள் நாடும் இடம்

(சிவகங்கை)

சரணம்

உலகத்தை வலம் வருவாள்
 உள்ளத்தும் நடம் புரிவாள்
 பல நலமும் தந்திடுவாள்
 பாட்டினிலும் வந்திடுவாள்
 நடனமிடும் பொற்பாதம்
 நாவாரப் போற்றிடுவோம்
 சலனமிலா வாழ்வுபெற
 தாயவளைச் சார்ந்திடுவோம்

(சிவகங்கை)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

அவள்தான் அனைத்தையும்

இராகம் : இராகமாலிகை

தாளம் : ஆதி

அபிராமி அந்தாதி

ஆனந்தபரவி

தனந்தரும் கல்விதரும்
ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனம்தரும் தெய்வ வடிவும்தரும்
நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம்தரும் நல்லன எல்லாம்தரும்
அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம்தரும் பூங்குழலாள்
அபிராமி கடைக்கண்களே

பல்லவி

அவள்தான் அனைத்தையும் ஆட்டுபவள்
அருளால் இருளினை ஓட்டுபவள்

(அவள்)

அநுபல்லவி

மழையாய்ப் பொழிவாள் மனத்தினிலே
சுடராய்ப் பொலிவாள் கணத்தினிலே

(அவள்)

சரணம்

தில்லையில் அவள் பெயர் சிவகாமி
திருக்கட வூரினிலே அபிராமி
நெல்லையில் காந்திமதி அன்னை அவள்
நீலக்கடலோரம் கன்னி அவள்

(அவள்)

பரகேஸ்வரர்

மணமகளா யிருப்பாள் மதுரையிலே
மலருடைகள் தரிப்பாள் மயிலையிலே
கணவனை வேண்டிடுவாள் காஞ்சியிலே
கடைக்கண் காட்டிடுவாள் காசியிலே

(அவள்)

வீஜயநாகர்

ஞானப்பால் தருவாள் காழியிலே—சீர்
காழியிலே

நம்பிக்கை ஒளிதருவாள் வாழ்வினிலே — நம்
வாழ்வினிலே

மோனப் பழம் தருவாள் கயிலையிலே—திருக்
கயிலையிலே

முற்றும் உணர்ந்தவர்க்கு மயில் அவளே—ஆடும்
மயிலவளே

- கவிஞர் உருந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

பார்த்த சாரதி

இராகம் : சாமர

தாளம் : ரூபகம்

பல்லவி

பார்த்த சாரதி — அவன்

பாதமே கதி—பூநீ

(பார்த்தசாரதி)

அநுபல்லவி

ஆர்க்கும் அலைகள் பாட்டுப் பாடும்

அல்லிக்கேணிப் பிள்ளைப் பெருமான்—திரு

அல்லிக்கேணிப் பிள்ளைப் பெருமான்

(பார்த்தசாரதி)

சுரணம்

காக்கும் கரங்கள் சங்கம் முழங்கும்

காலில் வீரக் கழல்கள் சிலம்பும்

வாக்கு கீதை வாரி வழங்கும்

வண்ணத் தேரில் கண்ணன் விளங்கும்

(பார்த்தசாரதி)

மண்ணைத் தின்ற சின்ன வாயில்

அன்னை கண்ட தென்ன மாயம்

கண்ணன் சொன்ன தென்ன வென்று

கண்டு கொண்டால் கவலை தீரும்

(பார்த்தசாரதி)

கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்,

நாராயணா நமோ நாராயணா!

இராகம் : இராகமாலிகை

தாளம் : ஆதி

தொகையறா

கரகரப்ரியா

இருள் தொடுக்கும் கருமேனி
 இருவிழிகள் தாமரைப் பூ
 அருள் கொடுக்கும் வலக்கையும்
 அழகான தாமரைப் பூ
 பொருள் விடுக்கும் செவ்வாயும்
 பொன்னடியும் தாமரைப் பூ
 இருள் கெடுக்க இருப்பதுவோ
திருவல்லிக் கேணியிலே!

பல்லவி

பேயாழ்வார் பிறந்த பெரும்பதி இதனிலே
 நீ யெழுந்தருளினை நாராயணா—உன்னை
 நித்தமும் போற்றுகின்றோம் நாராயணா
 நாராயணா நமோ நாராயணா!

(பேயாழ்வார்)

அநுபல்லவி

தாயாக உலகத்தைத் தாங்கவந்தாய் கண்ணா
 வாயுள்ளே உலகத்தை வைத்தாயே மணிவண்ணா
 நாராயணா நமோ நாராயணா!

(பேயாழ்வார்)

காயாமலர் நிறத்தோய்
 கதிர்மதியம் போல் முகத்தோய்
 கையிலுள்ள சக்கரத்தால்
 காசினியைச் சுழற்றிடுவோய்
 ஆயனாய்க் குழலூதி
 அடியாரை மேய்த்திடுவாய்
 அன்புசெயும் ஆய்ச்சியரை
 அலைக்கழித்து ஏய்த்திடுவாய்
 நாராயணா நமோ நாராயணா!

(பேயாழ்வார்)

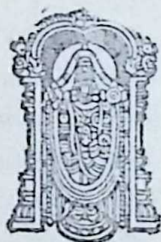
அம்சாநந்தி

பாரதிரும் போர் தடுக்கப்
 பஞ்சவர்க்குத் தூது சென்றாய்
 பாரதப்போர் முண்ட பின்னே
 பார்த்தனுக்குத் துணைநின்றாய்
 சோர்வெதற்கு வில்லையெடு
 துஷ்டர்களை அழித்திடுன்று
 சாரதியாய்த் தேரோட்டி
 கீதையுரை தந்தாயே—பார்த்த
 சாரதியாய்த் தேரோட்டி
 கீதையுரை தந்தாயே
 நாராயணா நமோ நாராயணா!

(பேயாழ்வார்)

வேதப்பொருளே எம் வேதனைகள் நீக்கிடுவாய்
பாதம் பணிந்து நிதம் பல்லாண்டு பாடுகிறோம்
நாதனே நரசிங்கா நம்பிரான் கோவிந்தா
நாராயண ஹரி நாராயண ஹரி
நாராயணா நமோ நாராயணா!

(பேயாழ்வார்)

கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்.

தாரணி போற்றிடும் ஆரணங்கே

இராகம் : அம்சத்துவனி

தாளம் : ஆதி

தொகையறா

மனிதன் பேசிய முதல் மொழி நீயே
மாநிலம் தழைத்து மலரச் செய்தாயே
இனிமையும் பண்பும் இணையப் பெற்றாயே
இலக்கியச் செல்வங்கள் ஈன்றெடுத்தாயே

பல்லவி

தாரணி போற்றிடும் ஆரணங்கே—செந்
தமிழ்த்தாயே—என்—உயிர்நீயே

(தாரணி)

அநுபல்லவி

சீரடி மலரினில் சிலம்பொலிக்கும்—உன்
சிற்றிடைதனில் மேகலை விளங்கும்

(தாரணி)

சரணம்

உலகுக்கு நெறி காட்டும் திருக்குறள் உன்கையில்
ஒளிமிகு சிந்தாமணி உன்தன் மெய்யில்
நிலைதரு புகழ்மிகு நீயொரு கலைக்கோயில்
நின்னைச் சரணடைந்தேன் நின்றேன் உன்திருவாயில்

(தாரணி)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்.

தாய்த் தமிழே

இராகம் : பீம்பளாஸ்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

தாய்த் தமிழே அன்பே மணக்கும்
சந்தனமே அமுதே வணக்கம்

(தாய்த் தமிழே)

அநுபல்லவி

ஆய கலைபல உலகிற்கே அருளினை
ஆதி மொழியாக நீயே உலவினை

(தாய்த் தமிழே)

சரணம்

தூய மறைபாடும் வள்ளுவன் நின்மகனே
தொல்காப்பியன் என்பான் அவனுக்கு முன்னவனே
மேய இளையவனாம் இளங்கோ மன்னவனே
மீசை முறுக்கிவந்த பாரதி உன்னவனே

(தாய்த் தமிழே)

கபில பரணரெல்லாம் நீபெற்ற பிள்ளையன்றோ
கம்பன் பெருமை சொல்லிக்காட்டிட எல்லையுண்டோ
வழிவழி நின்வயிறு வாய்த்தவர் எண்ணிலராம்
வையக மொழிவானில் நீயே தண்ணிலவாம்

(தாய்த் தமிழே)

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

மார்கழிப் பனித்துளி

மார்கழிப் பனித்துளி போலிவள் விழிக்கடைப்
பார்வையில் ஓர் அமைதி
தேர்வரும் ஊர்வலம் போலிவள் அசைவினில்
தென்றலைப் போல் அமைதி

இருள் சடைப் பிரிவிடைப் பொலிவுடை முகமதில்
முழுமதி திகழ் அமைதி
ஒடியிடைப் பிடிநடை ஒயிலினில் காவிரி
நதியது தவழ் அமைதி

மூரலில் முறுவலில் ஊறிடு பாலொடு
முத்தொளி மலர் அமைதி
கூரிய நாசியின் கோணத்தில் நாணத்தில்
கோபுரச் சுடர் அமைதி

திருமகள் இவள் எழில் உருவினில் ஒருசுவை
தேனின் தெளி வமைதி
நறுமண மல்லிகை இவள் ஒலி ஓம் எனும்
வானின் பேரமைதி!

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

வான வெளியினில்

வான வெளியினில் நிலவு உலவுதல்
போலும் நடையழகு!
மேகத்திரளிலே மின்னல் என்னவே
சாயும் இடையழகு!

யானைத் தந்தமோ பாடல் சந்தமோ
அசையும் கையழகு!
காணக்கண்களும் கோடி வேண்டுமோ
கன்னி மெய்யழகு!

வேலின் திண்ணமோ மயிலின் வண்ணமோ
விந்தை விழியழகு!
பாலின் கிண்ணமோ தேனை உண்ணுமோ
பாவை மொழியழகு!

வீணை நாசிமேல் வில்வளைந்து மேல்
விரிந்த நுதலழகு!
கான மாமயில் தோகை வாகுபோல்
கலைந்த குழலழகு!

சீரெலாமிகு தேவ மங்கையோ
தெய்வத் தோழகு!
யாரிவள் ஒரு அன்பெனும் உரு
என்ன பேரழகு!

- கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

நீயே நெஞ்சின் ஆலயம்

நீயே நெஞ்சின் ஆலயம் ஆகும்—நின்
நினைவே மதில்கள் சூழ்ந்திடும் கோலம்
ஓயா உணர்வே கோயிலின் வாயில்—என்
உணர்வின் மொழியே தோத்திரப் பாடல்

(நீயே)

ஏழைவிழி நின் பாதங்கள் கழுவும்
என்றும் மலர்கள் தூவிட விழையும்
தாயே கவிதை மாலைகள் அணிக
தங்கமே வந்தென் கோயிலுள் அமர்க

(நீயே)

கண்ணின் ஒளியே ஒண்சுடர் விளக்காம்
புன்னகை இதழே பூஜைப் பொருளாம்
பண்ணொடு தாளம் பதமலர் அசைவாம்
பாட்டும் கூத்தும் உன் பாசத்தின் இசைவாம்

(நீயே)

சந்நிதிக் கதவுகள் திறந்தன பாரே
தனிமணி ஓசைகள் முழுங்கின கேளே
இன்னும் ஏன் தாமதம் எழுந்தருள்வாயே
அன்னையே என்னை நீ ஆண்டு கொள்வாயே

(நீயே)

-கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்,

இன்றொரு கவிதை

இன்றொரு கவிதை எழுதுதற்கே
இனியவளே நீ துணை வருக
வந்தெதிர் நின்றொரு புன்முறுவல்
வார்த்தொரு வாய்மொழி வழங்கிடுக!

நாநலம் பாவளம் நான் பெறவே
நாளைய பொழுதிலும் வந்திடுக
தேனினும் இனிய நின் பூமழலை
சிந்தை நிறைந்திடச் சிந்திடுக!

என்றென்றும் எனைமறந்து இன்கவிதை
இயம்பிட இனித்திடப் பேசிடுக!
அன்றன்று புதுப்புது அழகுடனே
அன்பெனும் அமுதையும் பூசிடுக!

காலம் எல்லாம் என் கவிதையில் நின்
காற்சிலம் போசை ஒலித்திடுக!
கோலம் எல்லாம் சொல் வடிவெடுத்தே
கூடிக் குழைந்து கொழித்திடுக!

தொடர்ந்து வரும் ஏழ் பிறவியிலும்
தொடர்ந்துணைப் பாடிடும் மனம் தருக
கடந்தது வருவது எப்பொழுதும்
கண்ணே என்னுடன் இருந்திடுக!

—கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

நாள் என் செய்யும்?

கந்தரலங்காரம்

வீருத்தம்

நாள் என்செயும் வினைதான் என்செயும்
எனைநாடிவந்த
கோள் என்செயும் கொடுங்கூற்று என்செயும்
குமரேசர் இரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும்
சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து
தோன்றிடினே!
சேல்பட்டழிந்தது செந்தூர் வயல்பொழில்
தேங்கடம்பின்
மால் பட்டழிந்தது பூங்கொடியார் மனம்
மாமயிலோன்
வேல்பட்டழிந்தது வேலையும் தூரனும் வெற்பும்
அவன்
கால்பட்டழிந்தது இங்கு என் தலைமேல் அயன்
கைஎழுத்தே!

விழிக்குத் துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள்
 மெய்மை குன்றா
 மொழிக்குத் துணை முருகா! எனும் நாமங்கள்
 முன்பு செய்த
 பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோளும்
 பயந்த தனி
 வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன்
 மயூரமுமே!
 சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச்
 செஞ்சுடர்வேல்
 வேந்தனை செந்தமிழ்நூல் விரித்தோனை
 விளங்கு வள்ளிக்
 காந்தனை கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில்
 வாகனனைச்
 சாந்துணைப்போதும் மறவாதவர்க்கு
 ஒருதாழ் வில்லையே!

அருணகிரிநாதர்

தேனொழுகு செந்தமிழ்

விருத்தம்

தோடி

தேனொழுகு செந்தமிழ்க் கனியைப் பிழிந்து
தெளிந்திட எடுத்த ரசமே செந்திலம்பதி
மருவும் கந்தா! கடம்பா—நல்
திருமுருக குக சண்முகா

மோகனம்

வானகம் புகழ் அத்திமகளைப் பரங்கிரியில்
வந்தே மணந்த கணவா! வளமேவும்
ஆவினன்குடி ஏரகப் பதியின் வாழ்வே
இவண் வருகவே!

கரம்போதி

கூனுடைய பாண்டியனுக் கருள்செய்த
சம்பந்த கோலமே! சோலை மலையோய்!
குன்றுதோ ராடிவரும் ஒன்றே என்
குறை தீரக் கூர்வேல் எடுத்த குமரா

சண்முகப்பிரியா

பானமனெனும் அமுதினைப் பருகியே
புருவநடு பார்த்தே இருக்க அருள்வாய்
பாட்டிலுயர் ஆறுபடை விட்டிலுறு
சரவணபவானந்த ஞான குருவே

சுவாமி சரவணபவானந்தர்

இராகம் : சக்ரவாகம்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

குருநாதா முருகா வந்தருள் எந்தன்
சுக கலியுக வரதா சண்முக சிவ

(குருநாதா)

அநுபல்லவி

கருணைமணம் கமழும் கவிதா விநோதா
அருணகிரி பரவும் அமுத சங்கீதா

(குருநாதா)

சுரணம்

தானத்திலே சிறந்த தானம் நிதானம்
தந்தருள்வாய் உலக தகு சமாதானம்
ஞானத்தமிழ் முழக்கம் நாட்டில் ப்ரதானம்
நாளும் சுவணப்பேர் ஆளும் சந்தானம்

(குருநாதா)

சுவாமி சுவணபவானந்தர்

இராகமாலிகை

காம்போதி

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் தூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை

சுபபந்துவராளி

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின் செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தில் வாழ்வே

மோகனம்

அஞ்சமுகம் தோன்றின் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும்—நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்றோதுவார்முன்

சரங்கேசி

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே—ஒரு கைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்

நக்கீரர்

அருட்பா

இராகமாலிகை

விருத்தம்

கல்யாணி

அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டு
 அருள்புரிதல் வேண்டும்
 ஆருயிர்கட் கெல்லாம் நான்
 அன்புசெயல் வேண்டும்

கரனடா

எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும்
 நான் சென்றே
 எந்தை நினது அருட்புகழை
 இயம்பியிடல் வேண்டும்

காப்பி

செப்பாத மேனிலைமேல்
 சுத்தசிவ மார்க்கம்
 திகழ்ந்தோங்க அருட்ஜோதி
 செலுத்தியிடல் வேண்டும்

சிந்துபைரவி

தப்பேது நான் செயினும்
 நீ பொறுத்தல் வேண்டும்
 தலைவ நினைப் பிரியாத
 நிலைமையும் வேண்டுவனே
 இராமலிங்க சுவாமிகள்

சரவணபவகுகா

இராகம் : சண்முகப்பிரியா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

சரவண பவகுகா எனப்பாடு

சுகம்பெரும் வழிதனை நீதேடு—மனமே

(சரவண)

அநுபல்லவி

கருணை செய்வதில் அவர்க்கெவர் ஈடு—என

கணப்பொழுதாகிலும் உணர்ந்து உள்ளன்போடு

(சரவண)

சரணம்

வரகுண மகிபன் வானவர்தமக் கதிபன்

குறமகளாம் வள்ளி மனம்மகிழும் நாதன்

சுரர்தொழும் பாதனை சுந்தர வேலவனை

சிந்தைகொள்ளும் பந்தமற சந்ததமும் இன்பம்பெற

(சரவண)

கீதப்பிரியன்

நீல மயில்மீது

இராகம்: ரஞ்சனி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நீல மயில்மீது ஞாலம் வலம்வந்த
நீதான் எனக்கருள வேண்டும்—முருகா

(நீல மயில்மீது)

அநுபல்லவி

சீலத் திருமாலின் சிந்தைமகிழ் மருகா
சேவற்கொடி அழகாய்த் தாங்கிநிற்கும் ஷண்முகா

சுரணம்

வேலினைக் கையிலேந்தும் வேலவனே—எழில்
வேழமுகம் படைத்தோன் சோதரனே
சேல்விழி குறமாதின் மணாளனே—என்
சிந்தைக் குகந்தவனே கந்தனே குகனே

(நீல மயில்மீது)

கீதப்பிரியன்

ஆதாரம் என்றும் நீதானே

இராகம்: வரகஸ்பதி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஆதாரம் என்றும் நீதானே
ஆறுமுகனே வள்ளியம்மை மணாளனே

(ஆதாரம்)

அநுபல்லவி

பாதார விந்தம் பணிந்திடும் அடியார்
பவவினை அகல கண் பார்த்தருளும் குகனே

(ஆதாரம்)

சரணம்

தீயகுணங்கள் என்னைச் சேராமல்—என்
செய்கையிலே நேர்மை தவறாமல்
ஈகையெனும் பண்பில் மாறாமல்—எந்தத்
தன்மையிலும் உன்னை மறவாமல் இருக்க

(ஆதாரம்)

கீதப்பிரியன்

எங்கெல்லாம் தேடுவதோ?

இராகம்: கயபந்துவராளி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

எங்கெல்லாம் தேடுவதோ—முருகா
எழில்மேவும் குமராஉன் அருள்வேண்டி தினமும்நான்

(எங்கெல்லாம்)

அநுபல்லவி

அங்குஇங்கு என்று அலைந்து திரிந்தபின்னும்
அழகர் உன்னைக்காணும் ஆவலினால் இன்னும்

(எங்கெல்லாம்)

சரணம்

ஆறுபடை வீடென்னும் பேருடைய பழனியுடன்
அழகிய சோலைமலை அடுத்தே சுவாமிமலை
சீருடன் கவிபாடும் செந்தில் பரங்குன்றம்
கூறிடும் குன்றுதோ றாடலென் றறியுமுன்னே

(எங்கெல்லாம்)

கீதப்பிரியன்

மலைகளெல்லாம் காணும்போது

பல்லவி

மலைகளெல்லாம் காணும் போது
உன் நினைவு வருகுதய்யா
மயில்கள் கூட்டம் ஆடக்கண்டால்
உன்னைப் பாடத் தோணுதய்யா—முருகா

(மலைகளெல்லாம்)

அநுபல்லவி

கலைகள் பயிலும் உள்ளமெலாம்
உன்துணையே நாடுதய்யா
கயிலைமலை இறைவன் நெற்றிக் கண்ணில்
உதித்த வேலையா

(மலைகளெல்லாம்)

சுரணம்

காலை இளங்கதிரில் உந்தன்
மேனிவண்ணம் தெரியுதய்யா
கன்னித் தமிழ் உயர்விலே உன்
கருணைமனம் புரியுதய்யா
பாலருந்தும் குழந்தை போலே
வடிவம் கொண்ட முத்தையா—உன்னை
பார்க்க ஒரு கோடிகண்கள்
போதுமோ சொல் கந்தையா

(மலைகளெல்லாம்)

மால் மகிழும் மருகன் எனநே
 பார்புகழும் முருகையா
 மங்கை வள்ளி மனம் கவர்ந்து
 மணம் புரிந்த குமரய்யா
 ஞான வள்ளலான உன்னை
 நான் மறவேன் கந்தையா—எந்த
 நாளாழுந்தன் புகழ்பாட
 வரமருள்வாய் வேலையா

(மலைகளெல்லாம்)

கீதப்பிரியன்

குறையேதும் இல்லைஐயா

இராகம் : மீயாகடை

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

குறையேதும் இல்லைஐயா—செந்தில்
குமராஉன் அருளென்பால் குறையாதவரை வாழ்வில்
(குறையேதும்)

அநுபல்லவி

பிறைதும் பெருமானும் வியந்திடவே
பிரணவ உரைக்கான பொருள்தந்த குருபரனே குகனே
(குறையேதும்)

சுரணம்

மறையோதும் மாமுனி அகத்தியன் தனக்கன்று
மகிழ்வோடு தமிழ்தந்த தலைவனென்றே புகழ்ந்து
உரையாடும் தமிழர்தம் உளம்வாழும் முருகா
உண்நாடும் எனக்குந்தன் அருளால் இப்புவியில்

(குறையேதும்)

கீதப்பிரியன்

வள்ளிக் கணவன்

பல்லவி

வள்ளிக்கணவன் பெயரை
தினமும் சொல்லடாதம்பி—உன்
வாழ்வில் வளம் காண்பதற்கு
உறுதியுடன் நம்பி

(வள்ளிக்கணவன்)

அநுபல்லவி

தெள்ளுதமிழ் கற்றுத் தேர்ந்த
புலவர்க்கெல்லாம் தலைவன்
தேன்மணக்கும் தென்பழநி
மலையில்வாழும் முருகன்—என்றும்

(வள்ளிக்கணவன்)

சரணம்

கருணைபொழியும் விழிகளிலே அருள் விளங்குமடா
கையில் உள்ள வேல் அவனின் ஆற்றல் கூறுமடா
அருணன் உதயம்போலே மேனிவண்ணம் காணுமடா
அவனியெல்லாம் புறந்துபோற்றும் அருகு நெய்வடா—அநாடும்

(வள்ளிக்கணவன்)

கீதப்பிரியன்

இராகம்: சக்ரவாகம்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

வந்தனை செய்துடன் சிரம் தாழ்த்து!
வள்ளி மணாளனெழில் திருவடி தனைப்பார்த்து

(வந்தனை)

அநுபல்லவி

கந்தனை நினைத்தார்க்கு கவலை இல்லை—என்றே
கற்றறிந்தார் கூறும் கலியுகவரதனிடம்

(வந்தனை)

சரணம்

பைந்தமிழ் தந்தவன் ஞான பண்டிதன்—அன்று
பக்தர் அருணகிரிக்கு அருள் செய்தவன்
ஐந்தொழில் புரிந்திடும் ஈசன்மகன்—இந்த
அவனியெல்லாம் போற்றும் ஆறுமுகன் முன்னே

(வந்தனை)

கீதப்பிரியன்

கந்தனுக்கு உந்தனையே

இராகம்: ஹேமவதி

தாளம்: ஆதி

தொகையறா

சிந்தனைக்கு என்றென்றும் திகட்டாத விருந்து
செய்தபிழை போக்கி உன்னைக் காக்கவல்ல மருந்து
விந்தைமிகு உலகமதில் வாழ்க்கையிலே சிறந்து
விளங்கிட நீ வேண்டிடுவாய் கந்தனையே நினைந்து
பல்லவி

கந்தனுக்கு உந்தனையே சொந்தமாக்கு—எல்லா
கவலையும் போக்குமவன் அருள்நோக்கு —மனமே
(கந்தனுக்கு)
அநுபல்லவி

வந்தனை செய்யும் அடியார் வாழ்வில் நலம்யாவும்
வழங்கிடும் வள்ளலென வையகமே புகழும்
(கந்தனுக்கு)
சரணம்

ஆலமுண்டவன் மகன் நீலவண்ணன் மருகன்
ஆறுபடை வீட்டில் வாழும் ஆறுமுகன்
கோலமயில் மீதமர்ந்து ஞாலம் வலம் வந்தவன்
குன்றுதோ றாடியவன் குமரவடி வேலனெனும்
(கந்தனுக்கு)
கீதப்பிரியன்

பரங்குன்றம்தனில்

இராகம்: மணிர்ங்கு

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பரங்குன்றம் தனிலன்று பாங்குடன் தெய்வயானை
கரம்பற்றி மணம்புரிந்த கந்தா நீ அருள்வாய்—திரு

(பரங்குன்றம்)

அநுபல்லவி

திறல்மிகுந்தே எதிர்த்த தூர்தமை வதைத்தே
திருச்சீரலை வாயில் கோயில் கொண்ட குமரா—திரு

(பரங்குன்றம்)

சரணம்

திருவாவினன் குடியில் தேவரெல்லாம் போற்ற
திருவேரகம் தன்னில் நீ ப்ரணவ உரை சாற்ற
குறமாதர் புடைசூழ குன்றுதோறாடி மிக
பரிவோடு அன்பர்காண பழமுதிர்ச் சோலையாக
ஆறுபடை வீட்டினிலே வாழ்பவனே
அன்பர்குறை தீர்த்தருளும் ஷண்முகனே
கூர்வேலொடு சேவற் கொடியுடனே
குறமாதொடு குஞ்சரியும் மகிழ்ந்திடவே
கோலமயில் மீதர்ந்த வேலவனே
கொண்டல் வண்ணன் மருகனெனும் முருகனே—திரு

(பரங்குன்றம்)

கீதப்பிரியன்

அழகெல்லாம் ஓர் உருவாய்

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அழகெல்லாம் ஓர் உருவாய் அமைந்தவனே
ஆனைமுகனின் இளைய ஆறுமுகனே—சுகனே

(அழகெல்லாம்)

அநுபல்லவி

மழைமுகில் மேனிவண்ணன் மகிழ்ந்திடும் மருகா
மரகத மயிலேறும் வடிவேல் முருகா

(அழகெல்லாம்)

சரணம்

கருணைக்கோர் விளக்கம்போல் காணும் ஒய்யாரா
கானக் குறவள்ளி மகிழும் சிங்காரா
தருமநெறி காக்க தோன்றிய தீரா
தஞ்சமென்பார்க் கருளும் இறைவன் குமாரா

(அழகெல்லாம்)

கீதப்பீரியன்

மலைமீதிலே காணலாம்

இராகம் : இராகமாலிகை

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

வாசஸ்பதி

மலைமீதிலே காணலாம்—நீல

மயிலேறி விளையாடும் முருகனைக் கண்குளிர

(மலைமீதிலே)

அநுபல்லவி

அலைபோலத் திரளாக அடியார்கள் சென்றுதொழும்

அருள்ஞானப் பழமாக விளங்கும் ஐயனைப் பழனி

(மலைமீதிலே)

சரணம்

ஹிந்தோளம்

அயன்சொல்லத் தயங்கி நின்ற ப்ரணவத்தின் யொருங் தன்னை

ஆலமுண்டவன் செவியில் ஒதியவனை ஸ்வாமி

(மலைமீதிலே)

ஹம்சநாதம்

பயன் கூட்டும் வரம்பலவும் பக்தர்க்கருளவென்றே

பரிவோடு நிற்கின்ற பாங்கதனைத் தணிகை

(மலைமீதிலே)

கேதாரகௌள

அருணகிரி இசைத்த திருப்புகழ் தனைக்கேட்டு

அகமகிழ்ந் தருள்செய்த ஆறுமுகனை விராலி

(மலைமீதிலே)

மோகனம்

கருணைக்கடலே என்று கரங்கூப்பி வணங்கி நின்று
பரவிடும் அன்பர்க்கெல்லாம் அருள்பவனை சோலை
(மலைமீதிலே)

சண்முகப்பிரியா

மான்மகளாய்ப் பிறந்த வள்ளி மணாளனை
மால் மருகனை வடிவேல் முருகனை—வள்ளி
(மலைமீதிலே)

மலயமாபுதம்

தேன் சுவை நிகர்மொழியாள் குஞ்சரியை மணந்த
தேவசேனாபதியை திருப்பரங் குன்றமெனும்
(மலைமீதிலே)

கரனடா

செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்வ ராயனை
குன்றுதோ றாடிவரும் குமரனை ஷண்முகனை
(மலைமீதிலே)

கீதப்பிரியன்

பன்னிரு விழிகளிலே

இராகம் : பீம்பளாஸ்

தாளம் : தீஸ்ரம்

பல்லவி

பன்னிரு விழிகளிலே பரிவுடன் ஒருவிழியால்
என்னைநீ பார்த்தாலும் போதும்—வாழ்வில்
இடரேதும் வாராது எப்போதும்—சண்முகா

(பன்னிரு)

அநுபல்லவி

உன்னிரு பதம்தினைந்து அன்புடன் தினம்பணிந்து
திண்ணமாய்ப் போற்றும் என்பால் நின்திருவுள்ளம் கனிந்து

(பன்னிரு)

சரணம்

பன்னக சயனன் மகிழ்ந்திடும் மருகா
பாரோர் புகழ்ந்து போற்றிடும் குமரா
வண்ணமயிலேறும் வடிவேல் அழகா
வள்ளி தெய்வானையுடன் காட்சி தரும் ஆறுமுகா

(பன்னிரு)

கீதம்பிரியன்

தந்தைக்கு குருவாகி

பல்லவி

தந்தைக்கு குருவாகி மந்திரப்பொருள் சொன்ன
சுந்தர வடிவேலன் துணை நாடுவாய் — மனமே

(தந்தைக்கு)

அநுபல்லவி

சிந்தைக்கு அவன் நினைவே தெவிட்டாத விருந்தாம்
தீவினைகள் போக்கும் இனிய நல்மருந்தாம்

(தந்தைக்கு)

சரணம்

வண்ணத் தமிழ்த்தலைவன் கண்ணன் மகிழ்மருகன்
வள்ளி தெய்வாணைக்கென்றே வாய்த்த பேரழகன்
தண்ணருள் பொழிகின்ற தணிகைமலைக் குமரன்
தத்துமயிலேறி வரும் ஷண்முகன் — முருகன்

(தந்தைக்கு)

கீதப்பிரியன்

முருகன் திருமால் மருகன்

பல்லவி

முருகன் திருமால் மருகன்

குறமாதொடு குஞ்சரியும் குலவிட மயில்மீதமர்ந்த

(முருகன்)

அநுபல்லவி

உருகும் அன்பர்மனதில் (நினைந்து—காண—தினம்)

உற்றதுயர் தீர வெற்றி வேலுடனே காட்சிதரும்

(முருகன்)

உள்ளும்புறமும் ஒன்றாய் விளங்கிடும் அடியார் வாழ்வில்

தொல்லைகள் தீர்த்தருள் செய்யும் தோகைமயில் வேலன் எனும்

(முருகன்)

சரணம்

தேவர்கள் சேனையைத் தாங்கிநிற்கும் தனித்தலைவன்

திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரி போற்றும் குமரன்

வேலுடனே செந்தில் பதியிலென்றும் காணும் அழகன்

திருவேரகந்தன்னில் குருவாய்நின்ற ஸ்வாமி நாதன்

(முருகன்)

எந்தன்மனக் கோவிலிலே எழுந்தருளும் தேவன்

சிந்தையிலே நல்லெண்ணம் தந்தருளும் வேலன்

சந்ததமும் போற்றுபவர்க் கருள்புரியும் சீலன்

அந்தமிகும் உமைபாலன் ஆறுமுகன் வடிவேலன்

(முருகன்)

கீதப்பிரியன்

காரணப் பெயர் கொண்ட

இராகம்: வீஜயநாகரி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

காரணப் பெயர்கொண்ட பூரணனே—மனம்
கனிந்தருள் ஸ்ரீதரனே—உயர்ந்த

அநுபல்லவி

ஆரணனே உனது அழகிய மார்பகத்தே
அன்னை அலர்மேலு மங்கைக்கு இடம் அளித்தே

(காரண)

சரணம்

ஐம்புலனடக்கியே மெய்யன்புடன் உனைவேண்டும்
அடியார்கள் வினைதீர்ந்து நலம்பெறவே—அருள்
செய்யென உனைத்தாண்டும் ஸ்ரீமகள் என்றும்—வாசம்
செய்திட இடமளித்த ஸ்ரீநிவாசன் எனப் புகழும்

(காரண)

கீதப்பிரியன்

தீராத வினைதீர்க்கும்

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: கண்ட ஏகம்

மத்யமாவதி

தீராத வினைதீர்க்கும் ஸ்ரீநிவாசா
திருப்பதி தனில்வாமும் வெங்கடேசா
மாறாத அன்போடு போற்றும் அன்பர்—ஏழு
மலையேறி வந்துண்ணைத் தொழுது நின்றால் (தீராத)
ஆனந்த பைரவி

சங்கமொடு சக்கரமும் சேர்ந்து ஒளி பெருக்க
மங்கையலர் மேலுடன் மார்பினில் இருக்க
அங்கமதில் ஆபரணம் அழகுடன் ஜொலிக்க
அடியார்தம் குறைதீர்க்கும் தேவ தேவா (தீராத)
மீலஹரி

நின்ற திருக்கோலம் நேரிலே கண்டால்
நெஞ்சிலே பேரின்பம் தோன்றுதே தன்னால்
விண்டுரைக்க ஆகுமோ நிற்புகழை என்னால்
வேதாந்தியே முற்றும் அறியாத முன்னால் (தீராத)
பெளளி

கரியதிரு மேனியில் காணும் மணிமாலை—வலது
கரமுனது திருவடியைக் காட்டுகின்ற லீலை
புரிவதிந்த புவனமதை போற்றிவாழ் நாளில்
அரிய உனதருள்பெறவே அழைக்கும் திருமாலே
(தீராத)

கீதப்பிரியன்

அபிராமிப் பதிகம்

இராகமாலிகை

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும்—ஓர்
கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி இலாத உடலும் 6

சலியாத மனமும் அன்பு அகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும் 6

தொலையாத நிதியமும் கோணாதகோலும் ஒரு
துன்ப மில்லாத வாழ்வும்
துய்ய நின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய 4
தொண்டரொடு கூட்டுக் கண்டாய்

அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
ஆதி கடவுளின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள் வாமி அபிராமியே!

அபிராமி பட்டர்

பதினாறு

முருகா உன் பாட்டெல்லாம்

இராகம்: சீந்துபைரவி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

முருகா உன் பாட்டெல்லாம் இனிக்கின்றது—அங்கே
முத்தான தமிழ்வந்து மணக்கின்றது

(முருகா)

அநுபல்லவி

உருகாத மனம் இங்கே காணவில்லையே—கண்ணீர்
பெருகாத விழியேதும் தோணவில்லையே

(முருகா)

சரணம்

துதிப்போர்க்கு வல்வினையும் போகுமென்றே—சுஷ்டி
கவசத்தைப் பாட பக்தி பெருகுதையா
நாளென்ன கோளென்ன செய்யுமென்ற—கந்தர்
அலங்காரம் பாடமனம் உருகுதய்யா

(முருகா)

அருணகிரி திருப்புகழைப் பாடுகையிலே—மனதில்
ஆனந்த உணர்ச்சியெல்லாம் கூடுதய்யா
கருணைமிகு நின்னருளை நாடிடவே—உந்தன்
கழலடியை விழிகள் என்றும் தேடுதய்யா

(முருகா)

எழில்மணி

உனைப்பாடும் பணியொன்று

பல்லவி

உனைப்பாடும் பணியொன்று போதும்--முருகா
வினையிங்கு எவ்வாறு எனைவந்து மோதும்

(உனைப்பாடும்)

அநுபல்லவி

தணியாத தமிழ் மோகம் கொண்டவா--திருத்
தணிகை தன்னில் அழகான படை வீடு கண்டவா

(உனைப்பாடும்)

சுரணம்

துணையென்றும் நிற்பாதம் அல்லவா--அசுரர்
தனைவென்று புகழ்கொண்ட வல்லவா
அனைக்கின்ற கரந்தன்னைப் பெற்றவா--நினை
நினைக்கின்ற மனந்தன்னில் உற்றவா--முருகா

(உனைப்பாடும்)

குருவாக தந்தைக்கு வந்தவா--அவ்வைக்
கிழவிக்கு பழமொன்று தந்தவா
அருள்கின்ற மனங்கொண்டு ஆளவா--நின்
உருவன்றி என்நெஞ்சில் வேறேது வேலவா

(உனைப்பாடும்)

எழில்மணி

தமிழான உருவம்தான்

இராகம் : இராகமாலிகை

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

சரங்கேசி

தமிழான உருவம்தான் தண்டபாணி—தமிழ்க்
கலையாவும் பெருமானின் திருமேனி--செந்

(தமிழான)

அநுபல்லவி

அமிழ்தான உயிரெழுத்தும் பன்னிரண்டு—குமரன்
அழகான கருவிழியும் பன்னிரண்டு—செந்

(தமிழான)

சுரணம்

ஈராறு கரத்தோடு ஓராறு சிரம் சேர்ந்தால்
எண்ணிக்கை வருவதும் பதினெட்டாம்
சீராக இனம் பிரித்தால் செந்தமிழ் மெய்யெழுத்து
நேராக வருவதும் பதினெட்டாம்—செந்

(தமிழான)

சரமர

வல்லினம் தனைக்கூறும் அவன் நெஞ்சம்—அவனை
வாழ்த்திடில் நமைக்கண்டு பகை அஞ்சும்
மெல்லினம் அறுபடை வீடாகும்—முருகன்
மேனியே செந்தமிழ் ஏடாகும்

(தமிழான)

அடாணா

ஓரெழுத்து தமிழில் ஆயுதமாம்—கையில்
 ஒளிர்கின்ற வேல் முருகன் ஆயுதமாம்
 யாரெழுத்து நமைத்தான் என்ன செய்யும்—வேல்
 வீரங்கொண்டு வந்து வினை கொய்யும்—செந்

(தமிழான)

எழில்மணி

முருகா உன் அருகே

பல்லவி

முருகா உன் அருகே நான் வரவேண்டும்—உன்
அருள் ஞான முகம் காணும் நிலைவேண்டும்—பழனி

(முருகா உன்)

அநுபல்லவி

திருவே நின் மலைமீது படியாகவோ—நின்
உருமீது மலர்பொழியும் செடியாகவோ—தணிகை

(முருகா உன்)

சரணம்

திருநாளில் நீ தூடும் அணியாகவோ—உன்
திருப்பாதம் தனில் தண்டை மணியாகவோ
பெருமானே உந்தன்கை வேலாகவோ—நின்
புகழ்பாடும் அடியாரின் காலாகவோ—செந்தில்

(முருகா உன்)

அடியார்கள் நாள்தோறும் நெய்யூற்றியே—ஒளி
அழகாக சுடர்வீசும் விளக்காகவோ
விடிகின்ற பொழுதுந்தன் பதம் காணவே—அன்பர்
திறக்கின்ற மணியோசைக் கதவாகவோ—சோலைமலை

(முருகா உன்)

எழில்மணி

தணிகைமலைப் படிகளெல்லாம்

பல்லவி

தணிகைமலைப் படிகளெல்லாம் திருப்புகழ் பாடும்—அங்கே
தனைமறந்து மயில்களெல்லாம் நாட்டியமாடும்

(தணிகைமலை)

அநுபல்லவி

கனிவுடனே முருகவேளும் சிரித்திடும் காட்சி—அதைக்
காண்பவர்க்கு எந்தநாளும் இல்லையே வீட்சி

(தணிகைமலை)

சரணம்

விளங்கிவரும் சேவற்கொடி விண்ணதிலாடும்—அது
வேல்முருகன் அடியவர்தம் வினையினைச் சாடும்
குலுங்கிவரும் தென்றலங்கே இசை முழக்கும்—திரு
குமரன்பேர் சொல்லிச் சொல்லி நமை மயக்கும்

(தணிகைமலை)

ஆடிவரும் காவடிகள் தேடிவரும்—வரும்
அன்பர் மனம் நினைத்ததெல்லாம் கூடிவரும்
பாடிவரும் பக்தருக்கு பசுமைவரும்—அவரை
நாடி நிதம் நன்மையெல்லாம் ஓடிவரும்

(தணிகைமலை)

எழில்மணி

சிந்தையெல்லாம்

இராகம் : சிந்துபைரவி

தாளம் : ஆதி

தொகையறா

கந்தர் சஷ்டிகவசம்

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம்
துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்
கதித்தோங்கும் நிஷ்டையுங்
கைகூடும் நிமலரருள்
கந்தர் சஷ்டி கவசந்தனை

பல்லவி

சிந்தையெல்லாம் அந்த கந்தன் வசம்—நெஞ்சம்
சிந்திப்பதும் கந்த சஷ்டிகவசம்—எந்தன்

(சிந்தையெல்லாம்)

அநுபல்லவி

முந்தைவினை அருகே வரக்கூசும்—வந்தால்
முருகனின் வேல்வந்து அங்கு பேசும்—அதனால்

(சிந்தையெல்லாம்)

சரணம்

செந்திலிலே முருகன் படைவீடு—அங்கே
சென்றவர்க்கு ஏது குறைபாடு
வந்தனை செய்வோர்க்கு கனிவோடு—குமரன்
வழங்கிடுவான் அன்பை மகிழ்வோடு—அதனால்

(சிந்தையெல்லாம்)

தந்தைக்குத் திருவேதப்
பொருள் சொன்னவன்—என்றும்
துதித்திடும் அடியார்க்கு
அருள் தந்தவன்
செந்தமிழில் லயிக்கு ம்
மனங்கொண்டவன்—அன்பரின்
சிந்தையிலே வசிக்கும்
குணங்கொண்டவன்—அதனால்

(சிந்தையெல்லாம்)

எழில்மணி

ஆறுதலை வழங்கும் ஆறுதலை

இராகம் : சந்திரகௌன்ஸ்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஆறுதலை வழங்கும் ஆறுதலை இருக்க
அஞ்சுதலை நீக்குவாய் நெஞ்சே நீ
அருள் வலியைத் தேக்குவாய்—மன

(ஆறுதலை)

அநுபல்லவி

ஏறுமயில்மீது ஏறிவந்து அருள் பெய்யும்
நீறணிந்தோர் வினைகள் நிறுபடச் செய்யும்

(ஆறுதலை)

சரணம்

கூறுதற் கரிதாகும் கடலினும் பெரிதாகும்
கருணையின் வெள்ளம் பெருகிடும் உள்ளம்
மீறுதுயர் போக்கும் மேன்மை உண்டாக்கும்
மலரடி தொழும்போது மெய்யன்பு எழும்போது

(ஆறுதலை)

வாலி

வண்ணமயில்

இராகம்: கேதாரகௌளை

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

வண்ணமயில் மேலிருக்கும்
 வள்ளல்கையில் வேலிருக்கும்
 வாழ்வினில் விளைந்திருக்கும்
 வினைகளை வேரறுக்கும்

(வண்ணமயில்)

அநுபல்லவி

விண்ணவரும் மண்ணவரும்
 எண்ணவரும் தெய்வமடா
 வரம் தரும் பெருமானை
 வணங்குதல் செய்வமடா

(வண்ணமயில்)

சரணம்

பன்னிரண்டு கண்ணிருக்கும்
 பார்வையிலே கனிவிருக்கும்
 பேரருட் தேன் சுரக்கும்
 கருணையோ மனம் உருக்கும்
 தன்னிரண்டு பதம் துதிக்கும்
 தொண்டருக்குத் துணை இருக்கும்
 தென்பழனி வேலனுக்கு
 எந்த தெய்வம் இணை இருக்கும்

(வண்ணமயில்)

வரலி

மயிலாக நான் மாற வேண்டும்

பல்லவி

மயிலாக நான் மாறவேண்டும் வள்ளி
மணவாளன் என் தோளில் இளைப்பாறவேண்டும்

(மயிலாக)

அநுபல்லவி

குயிலாக நான் மாறவேண்டும்—முத்துக்
குமரேசன் துதிப்பாடி பசியாற வேண்டும்

(மயிலாக)

சுரணம்

மலையாக நான் மாறவேண்டும்—எந்தன்
முடிமீது வடிவேலன் குடியேற வேண்டும்
படியாக நான் மாற வேண்டும்—மெய்
அடியார்கள் திருப்பாதம் முத்தாட வேண்டும்

(மயிலாக)

வாணி

(18.5.86 டிசை 95 சென்னை முதல்
பாடியா)

தெய்வமே-தமிழ்த் தெய்வமே

தெய்வமே! தமிழ்த் தெய்வமே!
வேல்பிடித்த தெய்வமே! உன்
கால் பிடித்து உய்வமே!

(தெய்வமே)

மூவிரண்டு முகம் படைத்த
முதல்வனே! சிவன் புதல்வனே!
ஆறிரண்டு கரம் படைத்த
அழகனே! இளங் குமரனே!
தாளிரண்டு துணை எமக்கு
தலைவனே! எங்கள் இறைவனே!

(தெய்வமே)

நீயிருக்கும் கோயிலெல்லாம்
அடைக்கலம்! எங்கள் அடைக்கலம்!
நீல மயிலும் வேல் இரண்டும்
படைக்கலம்! காக்கும் படைக்கலம்!
சோதனைகள் வருவதில்லை!
நிச்சயம்! வெற்றி நிச்சயம்!
சேவல்கொடி புகழ் பாடிடும்
லட்சியம்! எங்கள் லட்சியம்!

(தெய்வமே)

வாஸி

முன்னின்று காக்கும்

இராகம்: கௌரிமனோகரி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

முன்னின்று காக்கும் முருகனின் வேல்
முற்பிறப்பின் வினை முறியடிக்கும் கூர்வேல்

(முன்னின்று)

அநுபல்லவி

தன்னிகரில்லாத தனிப்பெரும் கூர்வேல்
தஞ்சமடைந்தார்க்கு தாயகமான வேல்

(முன்னின்று)

சரணம்

பன்னிரு கரத்தான் பற்றிய சக்திவேல்
பகைவன் தூரனின் சென்னியைக் கொய்தவேல்
விண்ணகத்தோர் வெஞ்சிறை மீட்ட வீரவேல்
வேண்டுமோர்க்குறுதுணை ஆண்டருளும் கந்தவேல்

(முன்னின்று)

எம். பி. சீவம்

ஆடும் மயிலோடு விளையாடும் வடிவேலா
அன்பர்தொழும் இன்ப மயமான கதிர்வேலா

(ஆடும்)

ஈடு இணையற்ற எழில்ரூப மணிவேலா
எண்ணரிய ஜோதி ஒளிவீசும் சுடர்வேலா
கூடும் அடியார்கள் துதிக்கூறும் புகழ்வேலா
குன்றுதோறாடும் குணகுமர குருவேலா

(ஆடும்)

ஊடுருவும் கேடுவினையோட்டும் கூர்வேலா
ஓம் என்னும் ப்ரணவ உரைபொருள் ஞானவேலா
வேடுவமகள் வள்ளி வேட்ட பதிவேலா
விண்ணவர் படைக்காவலா வீரவேலா

(ஆடும்)

துடுபகை தூரணை வதைத்த ஜெயவேலா
சொந்தமென குஞ்சரியைக் கொண்ட குணவேலா
பாடும் தமிழ்ப் பாமாலை தூடும் மணவேலா
பழனிமலை வாழும் பராசக்தி வேலா

(ஆடும்)

எம். பி. சீவம்

அன்புக்கொரு தெய்வம் நீ

இராகம்: மத்யமாவதி

தாளம்: ஆதி

அன்புக்கொரு தெய்வம் நீ
அருட்பெரும் ஜோதியும் நீ
நம்பும் அடியவர்க்கே முருகா—நாளும்
நல்லவரம் அளிப்பவன் நீ முருகா—ஷண்முகா

(அன்புக்கொரு)

கண்கண்ட தெய்வம் நீ
கலியுக வரதனும் நீ
துன்பங்கள் துடைப்பவன் நீ முருகா—தினமும்
துணைநின்று காப்பவன் நீ முருகா—ஷண்முகா

(அன்புக்கொரு)

நான் வணங்கும் தெய்வம் நீ
நல்வாழ்வு தருபவன் நீ
குணங்குடி கொண்டவன் நீ முருகா—குன்றிலே
ஆடிடும் குமரனும் நீ முருகா—ஷண்முகா

(அன்புக்கொரு)

அழகுக்கு அவதாரம் நீ
அழியாப் புகழ்செல்வம் நீ
பழனிமலை மீதினிலே முருகா—ஞானப்
பழமாய் இருப்பவன் நீ முருகா—ஷண்முகா

(அன்புக்கொரு)

எம். பி. சீவம்

வானச்சுடரொளியில்

வானச்சுடரொளியில்—உனது
வண்ண வடிவம் கண்டேன்—முருகா
ஏனைய துன்பமெல்லாம்—உடனே
எங்கோ மறையக் கண்டேன்! முருகா!

(வான)

கோலக் கதிரெல்லாம்—திரண்டு
கூடிய வேல் கண்டேன்!
நீலமுகில் தனிலே—அழகாய்
நின்றாடும் மயில் கண்டேன்! முருகா!

(வான)

பானகத்தின் அலையில்—உனது
பாய்ந்திடும் அன்பு கண்டேன்—முருகா
கானகப் பசுமையிலே—உனது
கனியான அருள் கண்டேன்! முருகா!

(வான)

தேனமுதத் தமிழில்—உனது
த்ருநாமச் சுவை கண்டேன்!
கான இனிமையிலே—உனது
ஞானப் பொருள் கண்டேன்! முருகா!

(வான)

எம். பி. சீவம்

நினைக்க நினைக்க

இராகம்: சஹாரா

தாளம்: திஸ்ரஹம்

பல்லவி

நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் உருகுமே-முருகனென்றால்
நிகரில்லாத பக்தி பெருகுமே!
வினைத்துயரம் யாவும் விலகுமே - வேலனென்றால்
விளங்கும் செல்வம் வீட்டில் நிறையுமே!

(நினைக்க)

அநுபல்லவி

துதிக்கத் துதிக்க பாபம் தொலையுமே—கந்தனென்றால்
தூய ஞான மேன்மை நிலவுமே!
எதிர்க்கும் பகை அச்சம் நீங்குமே—கடம்பனென்றால்
எடுத்த செயல் வெற்றி ஓங்குமே!

(நினைக்க)

சரணம்

இனிக்கும் தேன்போல் இதயமாகுமே—குகனென்றால்
என்றும் வாழ்க்கை புனிதம் சேருமே!
மணக்கும் மலர்போல் மகிழ்ச்சி பொங்குமே-குமரனென்றால்
மாசில்லாத அருள் வழங்குமே!

(நினைக்க)

எம். பி. சிவம்

ஒயிலோடு மலராடும்

ஒயிலோடு மலராடும் ஒளிசிந்தும் சோலை
உலகெங்கும் சுவையூறும் கனிபொங்கும் சோலை
குயிலின்ப இசை மேவும் இனிதான சோலை
குளுமையுடன் இளந்தென்றல் குலவிடும் சோலை

கயல்துள்ளும் புனல்ருவி பாய்ந்திடும் சோலை
கனக கதிர்வேலன் விளையாடும் சோலை
அயராத அருளமுதம் பெருகிடும் சோலை
ஆனந்த மயமான அற்புதச்சோலை

கயிலாய பதியின்ற கண்மணிச் சோலை
கவிமாலை எழில்துடும் கற்பகச் சோலை
ஜெயநாத கோஷம் ஒலித்திடும் சோலை
ஜெயநாத முருகனின் செயலாடும் சோலை

உயிரான உயிரோடு உறவாடும் சோலை
உயர்வான பதிகந்தன் உருவான சோலை
மயிலாட மகிழ்வோங்கி மருவிடும் சோலை
மகிமை மிகு குமரன்வாழ் பழமுதிர்ச்சோலை

எம். பி. சீவம்

வாழ்க வாழ்க தமிழே

பல்லவி

வாழ்க வாழ்க தமிழே—என்றும்
வானளாவும் புகழ் வையமெல்லாம் மேவி

(வாழ்க)

அநுபல்லவி

ஆழ்கடல் அலைபோலே அருங்கலை வளம்துடி
அன்பிலே உறவாடி பண்பிலே விளையாடி

(வாழ்க)

சரணம்

தூழும் நல இன்ப சொர்க்கத்தின் வீடாகி
சொல்லும் செயலும் வெற்றியின் மேடாகி
ஏழ்மை இல்லாத செல்வத்தின் அரணாகி
ஏற்ற தொழில் பெருகி ஆற்றலில் உயர்வாகி

(வாழ்க)

எம். பி. சீவம்

சொல்லில் அரும்சுவை

பல்வணி

சொல்லில் அரும்சுவை அள்ளித்தரும்—இன்பச்
சுரங்கம் செந்தமிழே

(சொல்லில்)

அநுபல்லவி

அல்லி மலர்ந்தாடும் அம்புலியாலே
உள்ளம் குளிர்ந்தாடும்
ஓதிடும் தமிழின் நாத இனிமை போதையிலே

(சொல்லில்)

சுரணம்

விள்ளவாய் இனிக்கும் வீரம் தலைதூக்கும்—நெஞ்சில்
கள்ளமில்லாத அன்பும் நல்ல கலைஅறிவும் மணக்கும்
வெள்ளப் பெருக்கேபோல் எங்கும் வெற்றிக் களியாடும்
தேன் மொழியாம் தீந்தமிழின் தீஞ்சுவையே

(சொல்லில்)

எம். பி. சிவம்

பழகு தமிழில்

இராகம்:சாருகேசி

தாளம்:ஆதி

பல்லவி

பழகுதமிழில் ஒரு பாட்டெடுத்தேன்—அதை
பழனி முருகனுக்கு சூட்டி மகிழ்ந்தேன்

(பழகு)

அநுபல்லவி

அழகு வடிவில் அவன் காட்சி கொடுத்தான்—அந்த
அற்புதத்தை அம்மம்மா என்னவென்பேன்

(பழகு)

சரணம்

பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடப்பதற்கும்—துயர்
பெருகி வரும்போது தடுப்பதற்கும்
உருகி மனங்கனிய நினைப்பதற்கும்—முருகன்
ஓமெனும் பிரணவத்தை எனக்குரைத்தான்

(பழகு)

ஞானமலர் கோடி பரிசளித்தான்—இந்த
நாடு புகழ்ந்தேத்த இசை கொடுத்தான்
காலம் பகைத்தாலும் கைகொடுப்பான்—நம்
கனவிலும் நினைவிலும் துணையிருப்பான்

(பழகு)

பல்லடம் மாணிக்கம்

ஆறெழுத்தில் பேரெடுத்த அழகன்

இராகம்: சீந்துபைரவி

தாளம்: திஸ்ரஏகம்

பல்லவி

ஆறெழுத்தில் பேரெடுத்த அழகனம்மா அழகன்—அவன்
ஆறுபடை வீடெடுத்த முருகனம்மா முருகன்

(ஆறெழுத்தில்)

அநுபல்லவி

நீறெடுத்த மேனியுடன் இருப்பானம்மா—என்
நெஞ்செடுக்கும் நினைவிலெல்லாம் சிரிப்பானம்மா
தேரெடுத்து ஊர்வலமாய் வருவானம்மா—வாழ்வில்
சீரெடுத்துச் சிறப்பெடுத்துத் தருவானம்மா

(ஆறெழுத்தில்)

சரணம்

முத்தமிழே முருகன் வாழும் ஆலயமாகும்—பக்தி
முதிர்ந்த மனம் முருகன் ஏறும் பொன் மயிலாகும்
சத்தியமே தலைவன் எடுத்த வடிவேலாகும்—ஞானத்
தத்துவமே சரவணபவ மந்திரமாகும்

(ஆறெழுத்தில்)

பல்லடம் மாணிக்கம்

முத்தமிழும் முருகனும்

இராகம் : செஞ்சுருட்டி

பல்லவி

தாளம் : ஆதி

முத்தமிழும் முருகனும் தான்
எந்தன் உயிராகும்
முப்போதும் இவையிரண்டும்
எந்நாவில் பாட்டாகும்

(முத்தமிழும்)

அநுபல்லவி

சித்திரப்பூந் தமிழைச் சொன்னால்
வாயெல்லாம் தித்திக்கும்
திருமுருகன் பெயரைச் சொன்னால்
நினைப்பதெல்லாம் சித்திக்கும்

(முத்தமிழும்)

சுரணம்

முருகனுக்கு என்றென்றும்
மாறாத இளமையுண்டு
மூவாத தமிழ் மொழிக்கும்
தீராத இளமையுண்டு
முருகனென்னும் சொல்லினுக்கு
தேன்போன்ற இனிமையுண்டு
முடிதும் தமிழ் அதற்கும்
அதுபோன்ற இனிமையுண்டு

(முத்தமிழும்)

சந்தனஞ்சேர் பொதிகைமலை
தந்ததைத் தமிழென்றார்
சரவணப்பூம் பொய்கையிலே
மலர்ந்ததை முருகனென்றார்
மங்கலம்சேர் செந்தமிழை
வாயார வாழ்த்திடுவோம்
வாழவைக்கும் வேலவனை
மனமாற வணங்கிடுவோம்

(முத்தமிழும்)

பல்லடம் மாணிக்கம்

சரவண பவ என்று

இராகம் : இராகமாலிகை
கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

சரவணபவ என்று நினைமனமே—சிவ
சண்முகன் அருள் உனக்கு துணைவருமே (சரவண)
ரஞ்சனி

கடலலைப் பாடிவரும் திருச்செந்தூர்—தினம்
காவடிகள் ஆடிவரும் தென் பழனி
வடதிசை வாய்த்திருக்கும் திருத்தணிகை—என
வையம் முழுதுமிந்த வள்ளல் இருப்பான் (சரவண)

தேஷ்

இனிய முகம் அழகில் மலர்ந்திருக்கும்—என்றும்
இளமைத் திருக்கோலம் கொலுவிருக்கும்
புனித அருள் விழியில் சுரந்திருக்கும்—முருகன்
புன்னகை உலகையே காத்திருக்கும் (சரவண)
சண்முகப்ரியா

பொழிந்திடும் மழைபோலச் செல்வமில்லை—போற்றி
புகழ்ந்திடக் குறள்போல நூலில்லை
வழங்கிடத் தமிழ்போல மொழியில்லை—தினம்
வழங்கிட முருகனைப்போல் தெய்வமில்லை (சரவண)

பல்லடம் மாணிக்கம்

புள்ளி மயிலேறி

இராகம் : சஹானா

தாளம் : ருபகம்

பல்லவி

புள்ளிமயிலேறி வள்ளிமயிலோடு வருவாய்—அருள்
பொங்கும் சுடர்வேலின் தங்கக் கதிர்வீச வருவாய் முருகா
(புள்ளி)

அநுபல்லவி

உள்ளத்திலே படை வீடொன்று கட்டி
ஓயாமல் உன்னருள் வேண்டி நின்றேனே

(புள்ளி)

சரணம்

எட்டுதிசை மணக்கும் தமிழுக்கோர் தெய்வமே
ஏழிசை தந்தென்னை ஆண்டிடும் செல்வமே
மட்டுப்படா ஞான வரந்தரும் வள்ளலே
மருள் நீக்கி தந்தைக்கு அருள் செய்த பிள்ளையே

(புள்ளி)

மாங்கனி வேண்டியே மனம்மிக வாடினாய்
மலர் முகம் சிவந்திட பழனியும் நாடினாய்
ஓங்கிய குன்றுதோறும் உளங்கனிந்தாடினாய்
உயிருடல் சிலிர்க்கவே ஒருதரம் ஆடிவா

(புள்ளி)

மின்னூர் சீனிவாசன்

புன்னகை புரியும் சண்முகன்

பல்லவி

புன்னகை புரியும் சண்முகனே உன்
சன்னதிவர வேண்டும்—முருகா
உன்னருள் பெற வேண்டும்

(புன்னகை)

அநுபல்லவி

தன்னலப் புயலில் சாய்ந்து விடாமல்
தருமத்தை மறந்து வாழ்ந்து விடாமல்
உன்னடி போற்றும் உத்தம வாழ்வை
உலகினில் இன்றே நான் பெறவே

(புன்னகை)

சரணம்

பன்னிரு மாதங்கள் ஆண்டெனச் சொல்வது
பாரினில் வழக்கமய்யா— உந்தன்
பன்னிரு கைகளை ஆண்டவனென்பது
பக்தியின் விளக்கமய்யா

(புன்னகை)

ஆலங்குடி சோமு

திருமுருகா! ஒருமுறை வா!

திருமுருகா! ஒருமுறைவா!
திருவடி சரணம் கந்தா வரம்தா!

(திருமுருகா)

ஆயிரம்கோடி முகங்களைப் பார்த்தேன்
ஆறுமுகமே அழகென்றறிந்தேன்
கோயிலைத்தேடி நான் போகாமல்
குமரா! உனைநான் கும்பிட வேண்டும்
திருவடி சரணம் கந்தா! வரம்தா!

(திருமுருகா)

வேதங்கள் பாடும் வேலவன் நீயே
வேங்கை மரமாகி நின்றவன் நீயே
நீதியின் தேவா! நிர்மல ரூபா!
நிரந்தர சுகமே தந்திட வாவா!
திருவடி சரணம் கந்தா! வரம்தா!

(திருமுருகா)

ஆலங்குடி சோழ

இராகம்: காம்போதி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஒரு பாடல் நான் பாடவேண்டும்—முருகா
உளம் மகிழும் தேனாக அது மாறவேண்டும்

(ஒருபாடல்)

அநுபல்லவி

அருள் பொங்கிப் பாய்ந்தோட வேண்டும்
அழகா உன் சீர்பாதம் அதுகூடவேண்டும்

(ஒருபாடல்)

சுரணம்

மயிலோடு மான் இரண்டு குதித்தாட வேண்டும்
மலையாவும் சூழ்ந்தங்கு எழிலாக வேண்டும்
குயில் நாணிப் பாராட்டி சுதிகூட்ட வேண்டும்
குறுநாவில் வேலா நீ வளமுட்ட வேண்டும்

(ஒருபாடல்)

உலகத்தின் துன்பத்தின் இருள் நீக்கி நாளும்
உருவாகும் நல்லெண்ணத் திறன் சேர்ந்து வாழும்
நிலைசொல்லத் தன்னைத்தான் உணர்கின்ற நெஞ்சம்
நிலையாகத்தா கந்தா எனக்கசிந்தே கெஞ்சம்

(ஒரு பாடல்)

திடிச்சி பாரதன்

பல்லவி

அழகான மயிலாட வருவான்—கந்தன்
ஆனந்தக் கனிவாழ்வு தருவான்—என்றும்

(அழகான)

அநுபல்லவி

இயலோடுஇசை கூடி வருவான்—சேந்தன்
ஈகைக்குச் சான்றாகத் திகழ்வான்—என்றும்

(அழகான)

சரணம்

உணர்வோடு கலந்தவனே முருகன்—என்றன்
ஊனோடு உறைந்தவனே குமரன்
எழிலாகிப் படர்ந்தவனே வேலன்—வாழ்வில்
ஏகாந்த நிலை மாற்றும் சீலன்

(அழகான)

ஐயத்தை விரைந்தேகச் செய்தான்—இணையில்
ஓய்யாரப்பெருந் தோற்றங் கொண்டான்
ஓங்காரப் பொருளாகி நின்றான்—கிழவி
ஓளவைதன் அகந்தைமனம் வென்றான்

(அழகான)

திஞ்சி பாரதன்

மாலவன் என்றாலும்

—
பல்லவி

மாலவன் என்றாலும் வேலவன் என்றாலும்
மனத்திலே நீயிருப்பாய்—பார்
மகிழ்ந்திட துயர் துடைப்பாய்—திரு

(மாலவன்)

அநுபல்லவி

காலிரண்டும் மலர காணவைக்கும் தெய்வம்
பழனிமலைத்தெய்வம்
கவினுற ஏழுமலை வீற்றிருக்கும் ஐயன்
ஏழுமலை ஐயன்—திரு

(மாலவன்)

சரணம்

குன்றுதோ றாடுபவன் குமரனென்றுரைப்பார்
குன்றாத அருள் தருவோன் வரதனைனக் கணிப்பார்
நின்றிலங்கும் தலைவா! நின்னைநான் பார்க்கையிலே
நேசம் தனையன்றி பேதமேதும் அறியேன்—திரு

(மாலவன்)

துரிதநடை

குழந்தைவடிவிலே குறும்புகள் செய்ததில்
கண்ணனும் கந்தனும் ஒன்று
குமரிகள் இருவர் இதயங் கொண்டதில்
கோவிந்தன் உமைமகன் ஒன்று

அழகுக் கவிஞர் எழுத்தில் உறைவதில்
 அரங்கனும் மயிலனும் ஒன்று
 அருள்வழி காத்திட ஆயுதம் கண்டதில்
 வேலவன் கோதண்டன் ஒன்று
 மாமனும் ஒன்று மருகனும் ஒன்று
 மகிழ்ந்து துதித்தால் யாவரும் ஒன்று
 கேடமமாய் வாழ பேதங் களைந்து
 செய்திடுவோம் நல்ல தொண்டு என்றும்—திரு

(மாலவன்)

திருச்சி பாரதன்

வேலைப் பிடித்தவனே

இராகம்: தீலங்கு

தாளம்: தீஸ்ரம்

வேலைப் பிடித்தவனே முருகா
வெற்றி தருபவனே— உந்தன்
காலைப் பிடித்தோமே முருகா
கருணை செய்வாயே

(வேலைப் பிடித்தவனே)

எங்கும் நிறைந்தவனே முருகா
எழிலோங்கும் வித்தகனே—புவி
எங்கும் நிறைந்தவனே முருகா
எழிலோங்கும் வித்தகனே—ஞானத்
தங்கமென விளங்கும் முருகா
தவயோக சுந்தரனே

(வேலைப் பிடித்தவனே)

வண்ணங்கள் பாடிடுவோம் பணிவுடன்
அபிஷேகம் செய்திடுவோம்—பஞ்சாமிர்த
வண்ணங்கள் பாடிடுவோம் பணிவுடன்
அபிஷேகம் செய்திடுவோம்—எங்கள்
எண்ணங்கள் நிறைவேற முருகா
எந்நாளும் துணைபுரிவாய்

(வேலைப் பிடித்தவனே)

அன்பர்கள் உள்ளத்திலே
அமர்ந்திருப்பவனே—மெய்
அன்பர்கள் உள்ளத்திலே
அமர்ந்திருப்பவனே—பேர்
இன்பநிலை பெறவே உந்தன்திரு
பொன்னடியைப் பணிந்தோம்

(வேலைப் பிடித்தவனே)

அழகான கோபுரங்கள் முருகா
அமைத்து நீ தரவேணும்—அதைச்சுற்றி
பழம் தரும் சோலைகளும்
வளர்ந்தோங்கி வரவேணும்

(வேலைப் பிடித்தவனே)

அயில்வடி வேலையையே புகழ்ந்து
ஆனந்த நிலையைக் கண்டார்—எங்கும்
மயிலவன் திருவடியில் பாம்பன் சுவாமி
மகிழ்வுடன் விளங்குகின்றார்

(வேலைப் பிடித்தவனே)

எம். சண்முகசுந்தரம்

அன்பே உருவாய்

இராகம்: கௌரிமனோஹரி

தாளம்: ஆதி

அன்பே உருவாய் விளங்கும் அருட்பிரகாச வள்ளலார்
ஆண்டவர் அருளாலே பேரின்ப வாழ்வு பெற்றார்
தெள்ளுதமிழ் மணம்கமழும் திருவருட்பாகனிரசத்தை
அள்ளி அள்ளி பருகியவர் உள்ளமெனும் கோவிலிலே
அருட்சோதி மயமான ஆனந்தம் பொங்கிடுமே

சித்திவளாகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்—ஞான
முத்திபெற்றே அருட்சோதியில் கலந்தார்—வள்ளலார்
(சித்தி)

நித்திய ஒழுக்கமெனும் கடைவிரித்தார்—அதில்
நிலைகொள்வார் இல்லையென உணர்ந்து கொண்டார்
பத்தரை மாற்றுப் பொன்னினும் சிறந்த
பரிசுத்த தேகத்தை நிலைக்கவைத்தார்—வள்ளலார்
(சித்தி)

சத்திய மார்க்கம் தழைத்திடவே—பொல்லா
ஐக மாயைத் திரைகளை விலக்கி வைத்தார்
எத்திசையிலும் அருள் ஓங்கிடவே—அன்பர்கள்
இன்புறும் உள்ளத்திலே அமர்ந்துகொண்டார்—வள்ளலார்
(சித்தி)

எம். சண்முகசுந்தரம்

கண்ணே நீ கந்தன் எழில் கண்டு மலர்வாய்—நல்ல
காட்சிதன்னைக் காணுகின்ற நன்மை பெறுவாய்
காதே நீ கந்தன் புகழ்கேட்டு குளிர்வாய்—ஒரு
கரைகாணா இன்பத் தேன் பாயப் பெறுவாய்

(கண்ணே நீ)

நாசியே நீ கந்தன் திருநீற்றை நுகர்வாய்—நெடு
நாள்வரைக்கும் வாழ்கின்ற முச்சைப் பெறுவாய்
நாவே நீ கந்தன் திருநாமம் புகல்வாய்—இந்த
நானிலமே போற்றும்நிலை நாளும் பெறுவாய்

(கண்ணே நீ)

கையே நீ கந்தன்தனை என்றும் தொழுவாய்—அந்தக்
காலனையும் வெல்லுகின்ற வன்மை பெறுவாய்
காலே நீ கந்தன் கோவில் வலம் வருவாய்—எந்தக்
காலத்திலும் வெற்றி நடை போட்டே உயர்வாய்

(கண்ணே நீ)

உடலே நீ அகலாக அமைந்திடுவாய்—என்தன்
உளமே நீ நெய்யாக உருகிடுவாய்
உயிரான தீபம் ஒளி வீசிவரட்டும்—தீபம்
ஒளிவீசக் கந்தன் அதைத் தூண்டிவிடட்டும்

(கண்ணே நீ)

சீர்காழி வெங்கடேசன்

இராகம்: ஹிந்தோளம்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நீயே என் வாழ்வுக்கு கதியானவன்
நிலையாக எனைக் காக்கும் துணையானவன்

(நீயே)

அநுபல்லவி

தாயாகி எனையாளும் தமிழ்த்தெய்வமே
தண்ணமுதாய் இனிக்கும் தனித்தெய்வமே

(நீயே)

சரணம்

காயான உள்ளங்களைக் கனியாக்குவாய்
கந்தா என்றால் போதும் பிணிபோக்குவாய்
வாயார உனைப்பாட வளங் கூட்டுவாய்
வாழ்த்தித் துதிப்போர்க்கு வழிகாட்டுவாய் முருகா

(நீயே)

இளங்கம்பன்

ஆண்டியாய் நின்றாலும்

பல்லவி

ஆண்டியாய் நின்றாலும் வேண்டியதை வழங்கும்
ஆண்டவன் அவனல்லவா

(ஆண்டியாய்)

அநுபல்லவி

காண்பவரைக் கவரும் கந்தவடிவேலன்
காந்தமென இழுக்கும் கௌரியின் பாலன்

(ஆண்டியாய்)

சரணம்

கோலமயில் அழகன் கோழிக்கொடியரசன்
கோதில்லாத நெஞ்சில் குடிபுகும் தேவன்
பாலதண்டாயுதன் பைந்தமிழ் நாயகன்
பாரோர் புகழும் பழனி மாடலையில்

(ஆண்டியாய்)

ஆடும் மயில்மீதில் அவனியை வலம் வந்தோன்
அருந்தமிழிசைக்கேதன் அகமதனைத் தந்தோன்
நாடும் அன்பர்களின் நாட்டமதைத் தணிக்கும்
நல்லருள் வடிவான ஞான குருநாதன்

(ஆண்டியாய்)

இளங்கம்பன்

தமிழுக்கு அவன்தான் தலைவன்

இராகம்: இராகமரஸிகை

தாளம்:ஆதி

பல்லவி

சண்முகப்ரியா

தமிழுக்கு அவன்தான் தலைவன்—அந்த
தலைவனின் பெயர்தான் முருகன்—செந்

(தமிழுக்கு)

அநுபல்லவி

அமுதமென்றால் அது அவன் பெயராகும்
அழகென்றால் அது அவன் வடிவாகும்

(தமிழுக்கு)

சரணம்

சரவணப் பொய்கையில் அவன் மலர்ந்தான்
சாற்றும் முச்சங்கத்தில் அவன் தவழ்ந்தான்
பரவும் பரங்குன்றின் பதியானான்
பழனிமலை தனில் பழமானான்—ஞானப்
பழமானான்—ஞானப் பழமானான்—செந்

(தமிழுக்கு)

மீறாக்

சிக்கலிலே அவன் உடல் வியர்க்கும்
செந்திலிலே அவன் போர் நடக்கும்
பக்தர்களுக்கு அவன் பதமினிக்கும்
பாடப்பாட அவன் புகழினிக்கும்—செந்

(தமிழுக்கு)

ஆபோகி

மருதமலையிலே சிரித்திடுவான்
மலர் முகத்தால் ஒளி விரித்திடுவான்
கருதும் நலங்களைத் தந்திடுவான்
கந்தா என்றால் உடன் வந்திடுவான்

(தமிழுக்கு)

இளங்கம்பன்

அடித்தாலும் அணைத்தாலும்

பல்லவி

அடித்தாலும் அணைத்தாலும் அவனே துணை
அழகன் முருகனுக்கு உண்டோ இணை
பேரழகன் முருகனுக்கு உண்டோ இணை

(அடித்தாலும்)

அநுபல்லவி

படித்தாலும் கேட்டாலும் இனிக்கும் அவன் பெயரே
பழனி பழனி என்றால் பறக்கும் நம் துயரே

(அடித்தாலும்)

சரணம்

குன்றமெலாம் முருகன் கோயில் அல்லவா
குமரன் குமரன் என்றால் இன்பமல்லவா
என்றும் அவன் இளைய தெய்வமல்லவா
இன்பத் தமிழுக்கவன் பொருள் அல்லவா

(அடித்தாலும்)

தளரும் மனதிற்கவன் தாளின்றித் துணையில்லை
தாரணியில் அவன்தான் தண்ணருளின் எல்லை
மலரும் கடம்பணியும் மயில்கொண்ட பெம்மான்
மாபிழைகள் செயினும் மன்னித்தருளும் எம்மான்

(அடித்தாலும்)

இளங்கம்பன்

ஆறுமுகனே கண் பாரு குகனே

பல்லவி

ஆறுமுகனே கண் பாரு குகனே
ஆறுபடை கோயில் கொண்டு
ஊருக்கொரு வடிவில் நின்ற

(ஆறுமுகனே)

அநுபல்லவி

சீரும் சிறப்பும் கொண்ட சிங்கார வேலனே
ஏறு மயில் மீதிலேறி இந்தவேளை வந்தருள்வாய்

(ஆறுமுகனே)

சரணம்

நீறுபூசும் நெற்றிக் கண்ணில்
நெருப்புப்பொறி தெறிக்க
பேறுவகைப் பெற்ற பெண்கள்
பிள்ளைகளாய் வந்தெடுக்க
ஆரத்தழுவி உடன்
அம்பிகையும் தான் அணைக்க
ஆறுருவை சேர்த்தெடுக்க
ஓர் உருவாய் அவதரித்த

(ஆறுமுகனே)

கேர. கந்தசாயி

பல்லவி

முதல் வணக்கம் எங்கள் முருகனுக்கே
முன்னின்று காக்கும் இறைவனுக்கே
புகழ் மணக்கும் அவன் பெயர் சொன்னால்
பூச்சொரிந்தே மனம் பாடிவரும்

(முதல் வணக்கம்)

அநுபல்லவி

சிம்மாசனம் போன்ற மயிலாசனம்
செங்கோலும் அவன்கையில் சிரிக்கின்ற வேல்
அடியார்தம் இதயங்கள் குடிமக்களே
அருளாட்சி எல்லாமே அவன் ஆட்சியே

(முதல் வணக்கம்)

சரணம்

முதல் சங்கம் உருவாக மொழியானவன்
இடைச் சங்கம் கவிபாடப் புகழானவன்
கடைச் சங்க வாழ்வுக்கும் வழியானவன்
கடல்கொண்டும் அழியாத தமிழானவன்

(முதல் வணக்கம்)

பூவை. செங்குட்டுவன்

பாலமுருகன் விளையாடல்—என்
பாடல் எல்லாம் அவன் பாடல்
முழுமையான அழகில் எல்லாம்
முருகவேளின் முகச் சாயல்

(பாலமுருகன்)

அன்பில் குழந்தை நிலைவேண்டும்
அறிவில் குமர நிலைவேண்டும்
பண்பில் முதுமை வேண்டுமென்றே
பாடம் புகட்டும் விளையாடல்

(பாலமுருகன்)

இசையில் முருகன் வசிக்கின்றான்—அந்த
இசையை அவனே ரசிக்கின்றான்
பாடிப்பணியும் மனமெல்லாம்
பக்தியை அவனே விதைக்கின்றான்

(பாலமுருகன்)

முதலும் முடிவும் இல்லாமல்
முத்தமிழ் உருவாய் இருக்கின்றான்.
முத்தமிழ் உருவாய் இருந்தாலும்—பெரும்
தத்துவப் பொருளாய்ச் சிரிக்கின்றான்

(பாலமுருகன்)

பூவை சீசங்குட்டுவன்

வணக்கம் செய்வோம்

இராகம் : சுத்தசாவேரி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

வணக்கம் செய்வோம் வாரீர்—நம்மை
வாழவைக்கும் உயிர் தெய்வங்களைக் கண்டு

(வணக்கம்)

அநுபல்லவி

இணையேதும் இல்லாது இன்பப் பெருக்கினையே
இகமதில் கொடுப்போர்க்கு அகமார்ந்த கனிவுடன்

(வணக்கம்)

சரணம்

பெற்ற தாய் தந்தையரை பேணித் தினம் பணிந்தும்
ஈழை இல்லா உழைப்பைக் கொண்ட உழவர்களைத் தொடர்ந்தும்
கற்றநல் அறிஞரையும் கல்வி தந்த ஆசானையும்
கன்னித் தமிழ் அறிந்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும்

(வணக்கம்)

கு.ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி

எந்தநிலை வந்தாலும்

பல்லவி

எந்தநிலை வந்தாலும் இருந்தநிலை மறக்காதே
ஏழையிடம் அன்பு காட்டும் எண்ணத்தைத் துறக்காதே

(எந்தநிலை)

அநுபல்லவி

சந்தையில் வாங்கிடும் சரக்கல்ல தன்மானம்
சாண் வயிற்றை வளர்ப்பதற்கும் வேண்டும் நிதானம்

(எந்தநிலை)

சரணம்

உணவளித்த உத்தமரை உள்ளத்தால் வாழ்த்து
உற்ற இன்னல் தீர்த்தவர்க்கே உனது தலை தாழ்த்து
பணத்திற்கு பல்லைக்காட்டும் பழக்கத்தை மாற்று
பண்புடைய மாந்தரையே பலநாளும் போற்று

(எந்தநிலை)

கு.ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி

அன்பு மணம் பரவும்

இராகம்: உதயரவீச்சந்திரிகா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அன்பு மணம் பரவும் அறிவுமலர்ச் சோலையிலே
கன்னிப் பருவமுள்ள காரிகையைக் கண்டேன்

(அன்பு)

அநுபல்லவி

இன்பத்தால் ஏதேதோ எழில் ஆட்சி செய்தாள்-என்
இதயம் குளிர்ந்திடவே இதழ் அமுதம் பெய்தாள்

(அன்பு)

சுரணம்

புன்சிரிப்பில் கலைகள் எல்லாம்
பொலிந்திடவே கண்டேன்
போத மொழியினிலே
புலமையினைக் கொண்டேன்
தன்மையுள்ள அணங்கவளை
யாரெனக் கேட்டேன்—அவள்
தமிழ் என்ற பெயர் தாங்கும்
இனிமையாள் நான் என்றாள்

(அன்பு)

கு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி

கந்தன் துணை இருக்க

பல்லவி

கந்தன் துணை இருக்க நெஞ்சே பயமெதற்கு
தஞ்சம் அடைந்தவர்க்கு கொஞ்சி அருள்கொடுக்கும்

(கந்தன்)

அநுபல்லவி

தந்தைக்கு உபதேசம் செய்த குருநாதன்
வந்தவினை தீர்ப்பான் வள்ளி மணவாளன்

(கந்தன்)

சுரணம்

ஞாலம் தனைக்காக்க ஆறுமுகமானான்
நாடும் அடியார்க்கு ஞானப்பழமானான்
தாசன் அருணகிரி பாசம் மிகவானான்
ஈசன் மனம்மகிழும் இறைவன் அவன் ஆனான்

(கந்தன்)

காஞ்சில் தியாகராஜன்

வேலும் மயிலும் துணை

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: ஆதி

கானடா

வேலும் மயிலும் துணை என்றால்
வேதனை ஏது துயரேது—வடி
வேலும் மயிலும் துணை நின்றால்—ஊழ்
வினைதான் ஏது விதியேது—வடி

(வேலும்)

மோகனம்

காலம் என்ற காட்டினிலே—துன்பக்
காரிருள் சூழ்ந்த பாதையிலே
வேலும் மயிலும் துணை நின்றால்—பின்
விலங்குகள் ஏது பயமேது—வடி

(வேலும்)

சுபபந்துவராளி

கன்னங் கரிய கடல்மீது—இளங்
கதிரோன் உதித்து வருவதுபோல்
இன்னல் என்ற கடல்மீது—மயில்
எழுந்து வந்து காட்சிதரும்—வடி

(வேலும்)

சோமா

வேலும் மயிலும் துணை என்றால்—வடி
வேலை ஏந்திய கையோடு
கோல மயிலின்மீதேறி—எழிற்
குமரன் வந்து துணை நிற்பான்—வடி

(வேலும்)

மீ. ப. சோமசுந்தரம்

134
 10) ਮਰਦਾਨਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾ 6 ਵੀਂ ਖੰਡ 58+59

எனக்கென்ன மனக்கவலை

இராகம் : மேரகனம்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

எனக்கென்ன மனக்கவலை—என் தாய்க்கன்றோ
தினம் தினம் என்கவலை

(எனக்கென்ன)

அநுபல்லவி

மனத்திலும் செயலிலும் வாக்கிலும் நோக்கிலும்
அனைத்துமாய் நின்றென்னை ஆண்டவள் இருக்கையில்

(எனக்கென்ன)

சரணம்

அல்லலை ஓட்டுவாள் வல்லமை நாட்டுவாள்
அம்புலி காட்டி நல்ல அமுதினை ஊட்டுவாள்
தொல்புவி எனக்கொரு தொட்டிலாய் ஆட்டுவாள்
சுத்த முக்த சமத்துவச் சுடரென்னுள் ஏற்றுவாள்

(எனக்கென்ன)

சுத்தரனந்த பாரதியார்

தென் பழனி மலையோரம்

தென்பழனி மலையோரம்
தெள்ளுதமிழ் இசைபாடும்
செந்தூரின் கடலோரம்
வேலோடு மயிலாடும்

(தென்பழனி)

தணிகைமலை உச்சியிலே
சேவலெனும் கொடியாடும்
திருப்பரங் குன்றத்திலே
தேவாடன் தேரோடும்

(தென்பழனி)

காவிரியில் நீராடி
சுவாமிமலைப் படியேறி
முருகாடன் முகம் காண
முன் வின்னயும் தீர்ந்துவிடும்

(தென்பழனி)

பழமுதிரும் சோலையிலே
பழமாய் நீ கனிந்திருக்க
பார்த்தவர்க்கு பசிதீரும்
பணிந்தவர்க்கு புகழ்சேரும்

(தென்பழனி)

பாரதீசாயி

தலைவாரி பூச்சுடி

இராகம் : இராகமலிகை

தாளம் : கண்டரகம்

சிந்துபைரவி

தலைவாரி பூச்சுடி உன்னை பாடசாலைக்கு
போ என்று சொன்னாள் உன் அன்னை
சிலைபோலே ஏனங்கு நின்றாய்—நீ
சிந்தாத கண்ணீரை ஏன் சிந்துகின்றாய்

(தலைவாரி)

விலைபோட்டு வாங்காவா முடியும்—கல்வி
வேளைதோறும் கற்று வருவதால் படியும்
மலைவாழை அல்லவோ கல்வி—நீ
வாயார உண்ணுவாய் போ என் புதல்வி

(தலைவாரி)

சுபபந்துவரளி

படியாத பெண்ணாய் இருந்தால்—கேலி
பண்ணுவார் என்னை இவ்வூரார் தெரிந்தால்
கடிகாரம் ஓடுமுன் ஓடு - என் கண்ணல்ல
அண்டை வீட்டுப் பெண்களோடு

(தலைவாரி)

தேஷ்

கடிதாய் இருக்கும் இப்போது—கல்வி
கற்றிட கற்றிட தெரியும் அப்போது
கடல் சூழ்ந்த இத்தமிழ் நாடு
பெண்கல்வி பெண்கல்வி என்கின்ற தன்போடு

(தலைவாரி)

பாரதீதாசன்

மெய் சொல்லல் நல்லதப்பா—தம்பி
மெய் சொல்லல் நல்லதப்பா

(மெய்)

கண்டதைச் சொல்லென்று சொன்னாலும்—நீ
உண்டதைச் சொல்லென்று சொன்னாலும்
மண்டை உடைத்திட வந்தாலும்—பொருள்
கொண்டு வந்துன்னிடம் தந்தாலும்

(மெய்)

பின்னவன் கெஞ்சியும் நின்றாலும்—அன்றி
முன்னவன் அஞ்சிட நின்றாலும்
மன்னவரே எதிர் நின்றாலும்—புலி
தின்னவரேன் என்று சொன்னாலும்

(மெய்)

பாரதிதாசன்

இனிமைத் தமிழ்

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: ருபகம்

கரவீ

இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது—எமக்கு
இன்பம் தரும்படி வாய்த்த நல் அமுது (இனிமை)

கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு—எங்கள்
கதியில் உயர்ந்திட யாம் பெற்ற பேறு
தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை—எங்கள்
தமிழினும் வேறெங்கும் யாம் கண்டதில்லை
நனியுண்டு நனியுண்டு காதல்—தமிழ்
நாட்டினர் யாவர்க்குமேதமிழ்மீதில் (இனிமை)

மோகனம்

தமிழ் எங்கள் உயிர் என்பதாலே—வெல்லும்
தரமுண்டு தமிழருக்கிப் புவிமேலே
தமிழ் என்னில் எம் உயிர் பொருளாம்-இன்பத்
தமிழ் குன்றுமேல் தமிழ் நாடெங்கும் இருளாம்

ஜோன்புரி

தமிழ் உண்டு தமிழ் மக்கள் உண்டு—இன்பத்
தமிழுக்கு நாளும் செய்வோம் நல்ல தொண்டு
தமிழ் என்று தோள் தட்டி ஆடு—நல்ல
தமிழ் வெல்க வெல்க என்றே தினம் பாடு (இனிமை)

பரதீதாசன்

நிற்கையில் நிமிர்ந்து நில்

உடலினை உறுதிசெய் மாணவ மணியே
உள்ளத்தை உறுதிசெய் அறஞ்செய மறவேல்
கடலென எதிர்ப்படும் கயவரின் தீமையைக்
கடுகென எண்ணி மிதித்து முன்னேறிட

(உடலினை உறுதிசெய்)

நிற்கையில் நிமிர்ந்து நில்
நடப்பதில் மகிழ்ச்சிகொள்
சற்றே தினந்தோறும் விளையாடு
பற்பல பாட்டும் பாடிடப் பழகு—நீ
பணிவாகப் பேசுதல் உனக்கழகு

(நிற்கையில்)

கற்பதில் முதன்மைகொள்—காண்பதைத் தெரிந்துகொள்
எப்பொழுதும் மெய்யுரைக்க அஞ்சாதே
சுற்றித் திரிந்திடும் துஷ்டர் சிநேகம்
தொல்லை என்பதில் என்ன சந்தேகம்

(நிற்கையில்)

சித்திரம் பயின்றுவா—தேன்போன்ற கதை சொல்
முத்தைப்போல துவைத்த உடை அணிவாய்
புத்தகம் உனக்கு புத்துயிர் அளிப்பதாம்
போக்கடிக்காதே இதை நான் சொல்லவோ—நீ

(நிற்கையில்)

பாரதிதாசன்

திருக்குறள்

கடவுள் வாழ்த்து

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: ஆதி

அரசர்

அரசர்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

1

ஜோன்புரி

கற்றதனா லாயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின்.

2

சுறானா

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது

மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்

3

மழையும் உழவும்

அமிர்தவர்ஷணி

திஸ்ரம்

விசும்பின் துளிவிழின் அல்லால் மற்றாங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது

16

தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்

19

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்புஆக்கி துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை

12

மாண்டு

சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை

ஏரின்னும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்
நீரின்னும் நன்றதன் காப்பு

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்

1031

1038

1033

திருவள்ளுவர்

தொகுத்தவர்:

உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு.சண்முகம்.

தித்திக்கும் தமிழிலே

இராகம்: கரகரப்ரியா

தாளம்: ஆடி

பல்லவி

தித்திக்கும் தமிழிலே முத்து முத்தாய் எண்ணம்
தந்தவர் திருவள்ளுவர் தேன்போலே

(தித்திக்கும்)

அநுபல்லவி

கத்தும் கடல் பிறந்த காலத்திலே பிறந்தும்
கன்னிப் பருவத்தோடு இன்னும் இருந்துகொண்டு

(தித்திக்கும்)

சரணம்

உண்மை உணர்ந்தவர்க்கு வேற்றுமை இல்லை
உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் பிறவியில் இல்லை
விதைக்காத வயல்தனில் அறுவடை இல்லை
உழைக்காதவன் வாழ்வில் முன்னேற்றம் இல்லை என்று

(தித்திக்கும்)

சுரதா

பெருமாள் திருமொழி

ஊனேறு செல்வத்து உடற்பிறவி யான் வேண்டேன்
ஆனேறேழ் வென்றான் அடிமைத் திறமல்லால்
கூனேறு சங்கமிடத்தான் தன் வேங்கடத்து
கோனேறி வாழும் குருகாய்ப் பிறப்பேனே

ஆனாத செல்வத்து அரம்பையர்கள் தந்தழ
வானாளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்
தேனார் பூஞ்சோலை திருவேங்கடச் சுணையில்
மீனாய் பிறக்கும் விதியுடையனாவேனே

பிறையேறு சடையானும் பிரமனும் இந்திரனும்
முறையாய் பெருவேள்விக் குறை முடிப்பான் மறையானான்
வெறியார் தண்சோலை திருவேங்கட மலைமேல்
நெறியாய்க் கிடக்கும் நிலையுடையனாவேனே

செடியாய் வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே
நெடியானே வேங்கடவா நின் கோயிலின் வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்
படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய்க் காண்பேனே

(18.5.86 மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை
வாழ்க)

குலசேகர ஆழ்வார் (பாசரம்)

நமச்சீவாயப் பதிகம்

பெற்ற தாய்தனை மகமறந்தாலும்
பிள்ளையை பெறுந்தாய் மறந்தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர் மறந்தாலும்
உயிரை மேவிய உடல் மறந்தாலும்
கற்ற நெஞ்சகங் கலை மறந்தாலும்
கண்கள் நின்றிமைப்பது மறந்தாலும்
நற்றவத்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான் மறவேனே

திரு அருடபா திரு சீவாயப்
பதிகம் 112

இராமலிங்க சுவாமிகள்

தேவாரம்

திருவெய்யம்தம்

பண்: பழம்பஞ்சரம்

தாளம்: ஆதி

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
கற்றவர் காய்வது காமனையே
கனல்விழி காய்வது காமனையே
அற்ற மறைப்பதும் உன் பணியே
அமரர்கள் செய்வதும் உன் பணியே
பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே

சீர்காழி பிரம் புரத்தை உகந்தனையே

தேவாரம். சிவம் உன் முறை. பக். ௨௦ 1. பா. 1.

திருஞானசம்பந்தர்

பார்வதித் தாய்

பல்லவி

பார்வதித்தாய் பெற்றெடுத்த பழநி முருகன்தான்
சீர்காழி வந்துதித்த திருஞான சம்பந்தன்

(பார்வதித்தாய்)

அநுபல்லவி

மூன்று வயதிலே முத்தமிழ் சாற்றியவன்
சான்றோன் எனத் திகழ்ந்து தாரணிபோற்றியவன்

(பார்வதித்தாய்)

சரணம்

தேடி அழுதவுடன் திருமுலைப்பால் தந்தாள்
சிவசக்தி அம்பிகையாள் திரிபுரசுந்தரியாள்
தோடுடைய செவியன் பாடல் தொடங்கிற்று
தொடர்ந்து இசைநாதம் எங்கும் முழங்கிற்று

(பார்வதித்தாய்)

கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: ஆதி

சங்கராபரணம்

உயிர்கொடுத்த நாள்முதலாய் நினைவைஊட்டினை-என்
உடல்படைத்த நாள் முதலாய் வணங்கவைத்தனை
பயிர்வளர்க்கும் மழையதுபோல் அருளவந்தனை-நான்
பட்டதுன்பம் எட்டஓடப் பார்வை தந்தனை
முருகா...முருகா...முருகா...முருகா

(உயிர்கொடுத்த)

தன்யாசி

பழநிமலையில் வீற்றிருக்கும் தண்டபாணியே-ஞானப்
பழமாக இனித்திருக்கும் அழகு தெய்வமே
மழலையாகத் தவழ்ந்துவந்த குழந்தைவேலனே-என்
மனத்திலென்றும் நிலைத்துநின்ற சாமிநாதனே
முருகா...முருகா...முருகா...முருகா

(உயிர்கொடுத்த)

சண்முகபரியா

காட்டுகின்ற காட்சியெல்லாம் கண்டுகொள்கிறன்—உன்
கருணை ஒன்றை நம்பியன்றோ காத்திருக்கிறேன்
ஆட்டுகின்ற கோலைநோக்கி ஆடிவருகிறேன்—உன்
அன்புஎன்னும் கோயில்நோக்கி ஓடிவருகிறேன்
முருகா...முருகா...முருகா...முருகா

(உயிர்கொடுத்த)

கவிஞர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சு. சண்முகம்

தித்திக்கும் தமிழ்ச்சுவை

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: ஆதி

குந்தலவராளி

பல்லவி

தித்திக்கும் தமிழ்ச்சுவையே திருமுருகன் தோற்றம்
திருவடி மலர்இணையே அகம் புறமாய் மாற்றம்

(தித்திக்கும்)

அநுபல்லவி

முத்துக் குமரனவன் முகமும் கருவிழியும்
முத்தமிழில் மெய்யொலி பத்தெட்டென மொழியும்

(தித்திக்கும்)

சரணம்

உயிரெழுத் தீராறு கைகளிலே உலவும்
ஒவ்வொரு கையினிலும் ஆயுதமும் திகழும்
மயிலின் தோகைளழில் வளர்தமிழ்ப் புகழ்காட்டும்
மன்னன் கூர்வேலோ நுண்ணறிவைக் கூட்டும்

(தித்திக்கும்)

புன்னாகவராளி

குறிஞ்சியை அவன் கொஞ்சும் குறத்தி கூறிடுவாள்
முல்லையை அவன் முத்த இல்லாள் சொல்லிடுவாள்
மருதம் இவ்விருவர் மழலையின் விளைவாகும்
நெய்தல் திருச்செந்தூர் அலையில் விளையாடும்,

(தித்திக்கும்)

இயலும் நாடகமும் இருமருங்கும் விளங்க
 இசையாய் நடுவினிலே எழிலாய் வீற்றிருப்பான்
 பழகும் தமிழுள்ளே பழநிமலைக் குமரன்
 அழகாய்க் குழைந்திருப்பான் அன்பை ஏற்றிருப்பான்

(தித்திக்கும்)

கவிஞர் உ-ஞந்தார்ப்பேட்டை சு.சண்முகம்

தலையே நீ வணங்கு

இராகம்: அடாரணா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

தலையே நீ வணங்கு தாள்கண்டு—உனக்குத்
தலைவன் கந்தவேள் என்று—என்~~து~~

(தலையே)

அநுபல்லவி

மலைமேல் இருப்பான் வேல்கொண்டு—அந்த
மன்னவன்பால் நீ மால்கொண்டு—என்

(தலையே)

சரணம்

ஆவதெல்லாம் அவன் ஆணைப்படி—இதை
அறியாமல் ஆடுகிறாய் ஏனிப்படி—அகந்தை
போவதற்கே அவன் காலைப்பிடி—உன்னை
காப்பதெல்லாம் அவன் சேவற்கொடி—இன்று~~என்~~

(தலையே)

வாசி

உன்னை நான் காண்பதெங்கே

இராகம்: மாயாமாளவிகளளை

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

உன்னை நான் காண்பதெங்கே—முருகா

என்னை நீ ஆண்டருளும் நன்னாலும் எந்நாளோ

(உன்னை)

அநுபல்லவி

அன்னை தந்தை குருவும் அருட்தெய்வமும் நீயே

வண்ண மயில் மீதினில் வள்ளி குஞ்சரியோடு

(உன்னை)

சரணம்

திருப்பரங்கிரிதனில் இருப்பாயோ குமரா

திருச்செந்தூர் பதியில் அமர்வாயோ முருகா

விருப்புடன் உறைவது திருவாவினன்குடியோ

திருவேரகம் எனவே திகழும் சுவாமி மலையோ

குன்றுதோறாடல் நின்று அருளுவையோ

சென்று பழமுதிர் நற்சோலையில் வாழ்வையோ

அன்று அரக்கர்களை வென்று அமரர்களை

நன்று காதத வடிவேலவனே

என்றும் எனக்கருளும் உந்தன் திருப்பதத்தை

எங்கு மனங்குளிரக் கண்டிடுவேன்

அன்பரகக் கோவிலிலே: ஆறுபடை வீட்டினிலோ

ஆறுமுக வேலவனே

(உன்னை)

எனுவில் வீரமணி

அம்பா கருணை புரிவாய்

இராகம்: ஆனந்தபைரவி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அம்பா கருணை புரிவாய்—ஐக

(அம்பா)

அநுபல்லவி

லம்போதரனைப் பெற்ற அம்பா பவானியே
லலிதாம்பிகே அருள் கமலாம்பிகே—ஐக

(அம்பா)

சரணம்

தீராத கவலையும் நோய் வாதையும் தணிய
தேவி உன்னை நினைந்து பாடிப் பணிந்திடுவார்
நாராயணி நலம் தாராய் தயாபரி
நம்பும் அன்பர்களுக்கு என்றும் அருளும்—ஐக

(அம்பா)

நீலா ராமமூர்த்தி

மறவாதிரு நெஞ்சமே

இராகம்: ஆந்தோளிகா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மறவாதிரு நெஞ்சமே—உனக்கிது
இறவா மருந்தாமே

(மறவாதிரு)

அநுபல்லவி

நறுமா மலர்ப் பொழில் சூழ் தில்லை அம்பல
நாதர் குஞ்சித செம்பொற் பாதம் இமைப்பொழுதும்

(மறவாதிரு)

சரணம்

தினவாரமும் திருமூலஸ்தானமே சென்று
தெரிசனம் செய் சிவகாமி சந்நிதி கண்டு
அனவரதமும் செம்பொன் அம்பலத்தாடிய
அம்மையப்பர் பொற்தாள் செம்மையாகக் கண்டு

(மறவாதிரு)

முத்துத்தாண்டவர்

மாயவித்தை செய்கிறானே

இராகம்: கரகரப்ரியா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மாயவித்தை செய்கிறானே—அம்பல்வாணன்
மாயவித்தை செய்கிறானே

(மாயவித்தை)

அநுபல்லவி

மாயவித்தை செய்கிறான் காயமென்றெடுத்துக்கொண்டு
நேயமான வெளிதன்னில் உபாயமாய் கூட்டத்திலிருந்து

(மாயவித்தை)

சரணம்

உண்டுபண்ணி வைக்கிறான்
கொண்டு கொண்டு போகிறான்
நன்றுக்கும் தீதுக்கும்
நடுவாய் இருக்கிறான்
பண்டு நாலு வெளி எங்கும்
பாரெங்கும் காண வொண்ணான்
அண்டர் தொழ அம்பலத்தில்
நொண்டிகட்டி ஆடிக்கொண்டு

(மாயவித்தை)

முத்துத்தாண்டவர்

இராகம்: மாயசமாவகளை

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஆடிக்கொண்டார் அந்த வேடிக்கைக் காணக் கண்
ஆயிரம் வேண்டாமோ

(ஆடி)

அநுபல்லவி

நாடித் துதிப்பவர் பங்கில் உறைபவர்
நம்பர் திருச்செம்பொன் அம்பலவாணர்

(ஆடி)

சரணம்

ஆர நவமணி மாலைகள் ஆட
ஆடும் அரவம் படம் விரித்தாட
சீரணி கொன்றை மலர்தொடை ஆட
சிதம்பரத் தே ஆட
பேரணி வேதியர் தில்லை மூவாயிரம் பேர்களும்
பூஜித்துக்கொண்டு நின்றாட
காரணி காளி எதிர்த்து நின்றாட
கனகசபை தனிலே

(ஆடி)

முத்துத்தாண்டவர்

இராகம்: அடரணா

தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

கனகசபாபதிக்கு நமஸ்காரம் பண்ணடி பெண்ணே

(கனக)

அநுபல்லவி

சனக மகா முனிவர் போற்றும் சந்நிதியடி கண்ணே

(கனக)

சரணம்

வீதிவலம் வந்து மேலைக் கோபுரவாசல் நுழைந்து
காதலுடன் சிவகாமி களிக்கும் மண்டபம் வந்து
மாதவன் கோபாலகிருஷ்ணன் வணங்கும் அம்பலம் அறிந்து
நாதனே உன் அடைக்கலமென்று நனிமகிழ்ந்து தலைகுனிந்து

(கனக)

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்

ஆடியபாத தரிசனம்

இராகம்: தம்பரர்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஆடியபாத தரிசனம் கண்டால்
ஆனந்தம் பெண்ணே

(ஆடியபாத)

அநுபல்லவி

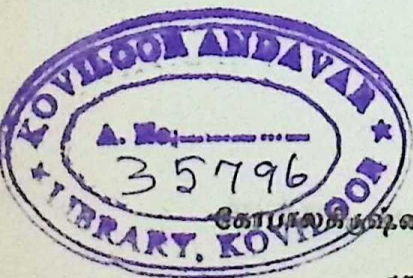
தேடிய பொருளும் கூடவராது
தெரிந்து பாரடி கண்ணே

(ஆடியபாத)

சரணம்

மந்திர தந்திரமும் சிலகாலம்
மாயும் உலகம் இந்திரஜாலம்
அந்தக் கரணத் துயரம் அடங்கி
அன்பர் களிக்கும் பொன்னம்பலம் தனிலே

(ஆடியபாத)

கோபாலநிதிநினை பாரதியார்

எந்நேரமும் உந்தன் சந்நிதியில்

இராகம் : தேவகாந்தாரி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

எந்நேரமும் உந்தன் சந்நிதியிலே நான்
இருக்க வேணும் ஐயா—பொன்னையா

(எந்நேரமும்)

அநுபல்லவி

தென்னஞ்சோலை தழைக்கும் தென்புலியூர்
பொன்னம்பலத்தரசே என் அரசே

(எந்நேரமும்)

சரணம்

திசை எங்கணும் புகழும் சிவகங்கையும்
தேவ சபையும் சிவகாமி தரிசனமும்
பசிகொடாது பார்த்தபேர்க்கு கலக்கங்கள்
பறந்திட மகிழ்ந்து உன்னைப் பாடிக்கொண்டு

(எந்நேரமும்)

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்

இராகம் : சக்கரவாகம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஜம்பை

அபகார நிந்தை பட்டுழலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உனைநான் நினைந்தருள் பெறுவேனோ
 இபமாழுகன் தனக்கு இளையோனே
 இமவான் மடந்தை உத்தமிபாலா
 ஜபமாலை தந்த சற்குருநாதா
 திருவாவினன்குடி பெருமானே

அருணாகிரிநாதர்

கந்த புராணம்

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
 அறுமுகம் வாழ்க — வெற்பைக்
 கூறுசெய் தணிவேல் வாழ்க
 குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
 யானை தன் அணங்கு வாழ்க
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க
 வாழ்க சீரடியா ரெல்லாம்

கச்சியப்ப முனிவர்

